

Indhold

Velsignelser af bygninger

Hjem	1
Kloster	9
Skole eller undervisningslokaler	19
Kontor, værksted, butik	35
Appendiks: Menighedshus eller menighedslokale	47

Velsignelse af genstande

Transportmidler	55
Maskine eller teknisk installation	56
Høstens frugter	59
Krucifiks opstillet for at æres offentligt	67
Billeder, som opstilles for at æres af de troende	80
Vor Herre Jesus Kristus	82
Jomfru Maria	89
Helgenbillede	98
Vand udenfor messen	106
Genstande, som skal bruges til andagtsøvelser	107
Rosenkranse	109

Ritual for velsignelse af et hjem

Indledning

474. Når kristne ønsker at få indviet et hjem, bør præsten og hans medhjælpere villigt imødekomme dette ønske.

475. Det ritual, som fremlægges her, kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand, men i sidste tilfælde med de riter og bønner, som er opført for lægfolk.

476. Ritualet kan tilpasses stedets og beboernes forhold, men dets struktur og vigtigste elementer må altid bibeholdes.

477. Velsignelse af et hjem kan kun finde sted, hvis beboerne er til stede.

Ritual for velsignelse

Indledende riter

478. Når familiens medlemmer, slægtninge og venner er samlet, siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

479. Hvis den, som forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de tilstedeværende og siger:

Fred være med dette hjem/hus og med alle, som bor her.
eller andre passende ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din Ånd.

eller et andet svar.

480. Hvis den, der forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende og siger:

Måtte Gud, som vi med én røst forherliger, ved sin Ånd give os
det samme sindelag overfor hinanden, som var i Kristus Jesus.

Alle svarer:

Amen.

—

Derefter forbereder den, der forestår velsignelsen, de tilstedeværende til velsignelsen med følgende eller lignende ord:

Kære venner, lad os rette vor inderlige bøn til Kristus, som lod sig føde af Maria og boede iblandt os. Vi beder om, at han må gå ind under dette tag og velsigne + dette hus med sit nærvær. Måtte Kristus, Herren være midt iblandt jer, styrke jeres kærlighed, dele jeres glæder og lindre jeres sorger. Følg Kristi bud og eksempel, så dette nye hjem bliver en kærlighedens bolig, hvor Kristi godhed breder sig som duft af røgelse.

Skriftlæsning

482. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift.

Luk 10,5-9 ”Guds fred i huset.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Når I kommer ind i et hus, skal I først sige: Fred være med dette hus! Og bor der et fredens barn dér, skal jeres fred hvile over det, men hvis ikke, skal den vende tilbage til jer. Bliv boende i det hus, spis og drik, hvad de byder jer, for en arbejder er sin løn værd. Flyt ikke fra hus til hus. Og når I kommer til en by, og man tager imod jer, spis så, hvad der sættes frem for jer. Helbred de syge i byen og sig til dem: Guds rige er kommet nær til jer.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

483: Eller:

1 Mos 18,1-10a ”Herre, gå ikke forbi min tjener!”

Hør, hvad der står skrevet i Første Mosebog.

I de dage viste Herren sig for Abraham ved Mamres Ege, mens han sad i teltåbningen på den varmeste tid af dagen. Han så op og fik øje på tre mænd, som stod der, og da han så dem, løb han dem i møde fra teltåbningen og kastede sig til jorden for dem. Han sagde: ”Herre, hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så gå ikke din tjener forbi. Lad mig hente lidt vand, så I kan få vasket støvet af jeres fødder og hvile ud under træet. Så kommer jeg med lidt mad, så I kan styrke jer, nu da jeres vej falder forbi mig, jeres tje-

ner. Bagefter kan I drage videre.” De svarede: ”Gør blot, som du siger.”

Abraham skyndte sig ind i teltet til Sara og sagde: ”Tag hurtigt tre sea fint mel, ælt det, og bag brød.” Selv løb Abraham ud til kvæget og tog en god og fin kalv; den gav han til karlen, som skyndte sig at tilberede den. Derpå tog han tykmælk og mælk og den kalv, som var blevet tilberedt, og satte det for dem. Selv stod han hos dem, mens de sad og spiste under træet. Så spurgte de ham: ”Hvor er Sara, din kone?” Abraham svarede: ”Hun er inde i teltet.” Da sagde han: ”Næste år ved denne tid kommer jeg tilbage til dig, og så har din kone Sara en søn!”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Mark 1,29-30 ”Jesus gik over i Simons og Andreas’ hus.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Markus.

På den tid, da Jesus og hans disciple var kommet ud af synagogen, kom de ind i Simons og Andreas' hus sammen med Jakob og Johannes. Simons svigermor lå med feber, og de fortalte straks Jesus om hende.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 10,38-42 ”Marta modtog Jesus i sit hjem.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Mens Jesus og hans disciple var på vandring, kom han engang ind i en landsby, og en kvinde ved navn Martha tog imod ham. Hun havde en søster, som hed Maria; hun satte sig ved Herrens fødder og lyttede til hans ord. Men Martha var travlt optaget af at sørge for ham. Hun kom hen og sagde: ”Herre, er du ligeglad med, at min søster lader mig være alene om at sørge for dig? Sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig.” Men Herren svarede hende: ”Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange

ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 19,1-9 ”I dag er frelsen kommet til dette hus.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Jesus kom ind i Jeriko og gik gennem byen. Der var der en mand, som hed Zakæus, han var overtolder, og han var rig. Han ville gerne se, hvem Jesus var, men kunne ikke for skaren, da han var lille af vækst. Så løb han i forvejen og klatrede op i et morbærfingentræ for at få ham at se, for han måtte komme den vej forbi. Da Jesus kom til stedet, så han op og sagde: ”Zakæus, skynd dig at komme ned! I dag skal jeg være gæst i dit hus.” Så skyndte han sig ned og tog glad imod ham. Men alle, som så det, gav ondt af sig og sagde: ”Han er gået ind som gæst hos en syndig mand.” Men Zakæus stod frem og sagde til Herren: ”Se, Herre, halvdelen af, hvad jeg ejer, giver jeg til de fattige, og hvis jeg har presset penge af nogen, giver jeg det firedobbelt tilbage.” Da sagde Jesus om ham: ”I dag er der kommet frelse til dette hus, fordi også han er en Abrahams søn.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 24,28-32 ”Bliv hos os.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Jesus og de to disciple var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: ”Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.” Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres

øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: ”Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

484. Derefter kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8. 9

R: Lykkelig den, der frygter Herren.

Lykkelig den, der frygter Herren
og elsker hans bud højt.
Hans afkom bliver mægtigt i landet,
retskafnes slægt velsignes. **R**

Rigdom og velstand fylder hans hus,
og hans retfærdighed består til evig tid.
For de retskafne bryder lys frem i mørket,
han er nådig, barmhjertig og retfærdig. **R**

Lykkelig den, der låner gavmildt ud
og sørger for sin ejendom på rette måde,
for han skal aldrig vakle.
Altid skal den retfærdige huskes. **R**

Han frygter ikke budskab om ulykke,
hans hjerte er trygt i tillid til Herren.
Med fasthed i sindet frygter han ikke,
han får sine fjenders nederlag at se. **R**

Han strør ud, han giver til de fattige,
hans retfærdighed består til evig tid,
hans horn løfter sig herligt. **R**

Eller:

Sl 127, 1-2. 3-4. 5

R: I dag er frelsen kommet til dette hus.

Hvis ikke Herren bygger huset,
arbejder bygmestrene forgæves.
Hvis ikke Herren våger over byen,
våger vægteren forgæves.
Det er forgæves,
at I fra tidlig morgen
til sent om aftenen
slider for det daglige brød;
for den, Herren elsker, får det, mens han sover. **R**

Sønner er en gave fra Herren,
moderlivets frugt er lønnen.
Som pile i krigerens hånd
er sønner, man får i sin ungdom. **R**

Lykkelig den mand, der fylder sit kogger med dem;
de bliver ikke til skamme,
når de taler til deres fjender i porten. **R**

Eller:

Sl 128, 1-2. 3. 4-6a

R: Lykkelig den, der frygter Herren.

Lykkelig hver den, der frygter Herren
og vandrer ad hans veje.
Hvad dine hænder frembringer, skal du selv nyde,
lykkelig er du, det skal gå dig vel. **R**

Som en frugtbar vinstok
er din hustru i dit hus.
Som nyplantede oliventræer
sidder dine sønner omkring dit bord. **R**

Ja, sådan velsignes den mand,
der frygter Herren.
Herren velsigne dig fra Zion,
så du ser Jerusalems lykke,
så længe du lever,
og så du får dine sønners sønner at se. **R**

485. Her kan den, der forestår velsignelsen, holde en kort tale til de tilstedeværende og forklare læsningen, så de lettere kan forstå meningen med denne fejring.

Forbønner

486. Af de påkaldelser, som er anført nedenfor, kan den, der forestår velsignelsen, vælge dem, som synes bedst egnet, eller han kan tilføje andre, der tager hensyn til de tilstedeværendes eller situationens specielle forhold.

P: Lad os med taknemlighed og glæde påkalde Guds Søn, himlens og jordens Herre, som blev menneske og tog bolig blandt os.

A: Bliv hos os, Herre.

F: Herre Jesus Kristus, du helligede familielivet, da du levede sammen med Josef og Maria. Tag bolig i dette hjem og lad os forstå, at du er vor gæst og vor Herre.

A: Bliv hos os, Herre.

F: Du er den, som holder hele bygningsværket sammen, så det rejser sig som et helligt tempel. Lad dem, som bor i dette hus også bygges op til et tempel for Helligånden.

A: Bliv hos os, Herre.

F: Du har lært de troende at bygge deres hus på klippegrund. Giv, at denne familie holder fast ved dit ord og helhjertet tjener dig i enighed og sammenhold.

A: Bliv hos os, Herre.

F: Du, som gav afkald på et hjem og i fattigdommens ånd tog imod dine venners gæstfrihed, vis os, hvordan vi kan hjælpe de hjemløse til at finde en værdig bolig

A: Bliv hos os, Herre.

Velsignelsen

487. Den, som forestår velsignelsen, tilføjer – hvis han er præst eller diakon, med løftede hænder – ellers med samlede hænder:

Herre, vær med dine tjenere, som i dag indvier denne bolig og beder om din velsignelse. Lad dem erfare, at du er deres tilflugt, deres ledsager, når de går ud, og deres gæst, når de vender hjem, indtil de finder den bolig, som er beredt for dem i din Faders hus, du, som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

489. Efter velsignelsen stænker den, der forestår velsignelsen, viedvand over de tilstedeværende og i boligens forskellige rum, idet han siger disse eller lignende ord:

Måtte dette vand minde os om vor dåb og vende vore tanker mod Kristus, som genløste os ved sin lidelse og sin opstandelse.

A: Amen.

Afsluttende ritus

490. Den, som forestår velsignelsen, afslutter ritualet og siger:

Kristi fred råde i vore hjerter, og Kristi ord bo i rigt mål blandt os, så alt, hvad vi gør i ord og gerning, må ske i Herrens navn.

A: Amen.

491. Det anbefales, at ritualet afsluttes med en passende sang.

Ritual for velsignelse af et nyt kloster

Indledning

515. Når et samfund af troende ønsker at leve efter de evangeliske råd for at følge Kristus og blive ham lig, bør det hus, de skal bo i, få en særlig velsignelse.

516. I dette ritual omtales også konventer og klostre med betegnelsen 'ordenshus'. Ceremonien skal tilpasses forholdene på stedet, men de vigtigste elementer må altid bibeholdes. Man skal også tage hensyn til den religiøse egenart eller det apostoliske arbejde, som kendetegner institutionen. Til velsignelsen af et noviciat eller juniorat kan enkelte elementer tages fra ritualet for velsignelse af et seminarium, men da med tilpasninger som ovenfor kapitel X¹

517. Selv om velsignelsen først og fremmest angår klostresamfundets medlemmer, bør der vælges en dag, hvor den menighed, som vil få glæde af det nye religiøse institut/ordenshus, har mulighed for at deltage i fejringen.

518. Det ritual, som her foreligger, kan bruges af en præst, Det påhviler den lokale biskop, som har ansvar for ordenshuset, at velsigne det nye hus. Kan han ikke selv forestå ceremonien, skal han overlade opgaven til kommunitetets forstander. Dersom lederen af ceremonien er en præst, som hverken tilhører ordenssamfundet eller er biskop, må alt tilpasses efter bedste skøn.

519. Hvis ordenshuset får en egen kirke, som bliver indviet eller velsignet, kan der i litaniet eller i forbønnerne indlægges påkaldelser eller forbønner, som berører huset og medlemmernes specielle form for klosterliv.

520. Den velsignelse af hjemmene, som gives i påsketiden eller på et andet tidspunkt, kan – hvor det forekommer oplagt – også meddeles ordenshuse. Da skal den, som forestår velsignelse, efter samråd med kommunitetet, forberede en fejring med elementer fra dette ritual, således at ceremonien bliver til åndelig gavn for deltagerne.

¹ Se den latinske udgave.

Ritual for velsignelsen

Indledende riter

521. Ordensmedlemmerne og de troende samles på det sted, hvor det nye kloster er rejst, og man synger en egnet sang.

522. Efter sangen siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

523. Derefter hilser celebranten de tilstedeværende og siger:

Gud, al helligheds kilde og ophav, som altid kalder mennesker til at følge Kristus efter, være med jer alle.

Eller andre egnede ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

Eller:

Ham være ære i evighed.

Eller et andet egnet svar.

524. Celebranten forbereder de tilstedeværende til fejringen med følgende eller lignende ord:

Hvor to eller tre er samlet i Kristi navn, der er Kristus selv midt iblandt dem. Vi vil nu velsigne dette hus, hvor de, som Kristi kærlighed har samlet til ét, skal bo sammen for trofast og mere fuldkomment at følge ham i kærlighed og jomfruelighed, i fattigdom og lydighed. Vi påkalder ham, som er alle gode gavers giver, og beder om, at de ved deres liv må virkeliggøre det, som de har lovet. Måtte de med Jesus søge Faderens ære i alle ting, og med udholdenhed i bønner give et billede af den bedende kirke.

Måtte de, ledet af Ånden, i trofasthed mod deres kald, utrætteligt arbejde for, at Kristus må blive alt i alle.

525. Efter denne opfordring siger celebranten:

Lad os bede.

Alle beder et øjeblik i stilhed, hvorefter celebranten fortsætter:

Gud,
du virker uafsladelig i os
at ville og at virke;

vi velsigner dig,
som under vor jordiske pilgrimsfærd
har givet os at hige efter dine boliger.
Vi beder dig: Giv, at dine tjenere,
som står ved indgangen til deres nye hus,
vil lytte til dig i tro,
påkalde dig i bøn,
søge dig i arbejde,
finde dig i alle ting,
og vidne om dit Evangelium,
så Kristus gennem dem kan åbenbare,
hvor godt det er at kende ham.
Giv dem at fuldføre dette,
til de jublende kan glæde sig
ved åbenbaringen af hans herlighed,
han som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

Skriftlæsning

526. Lektorer eller diakoner læser en eller flere tekster fra Den Hellige Skrift, valgt blandt Lektionarets tekster for ordensfolk (Forskellige anliggender, nr.7)² eller jomfruvielse og løfte-aflæggelse (Ritualmesser, nr. VIII)³ med mellemliggende vekselsange eller stilhed. Læsningen af Evangeliet skal dog altid have førsterang.

527. De nedenfor foreslåede tekster kan også anvendes.

Hebr 13,1-3.5-7.14-17 ”Her har vi ikke en by, der består.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i Brevet til Hebræerne.

Brødre, lad broderkærligheden være ved; glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster. Husk på dem, der er i fangenskab, som om I var deres medfanger, og på dem, der mishandles, så sandt som I også selv har en krop. Lad ikke kærlighed til penge bestemme jeres adfærd, men stil jer tilfreds med det, I har. For Gud har selv sagt: ”Jeg lader dig ikke i stikken og svinger dig ikke.” Derfor kan vi frimodigt sige:

² JF. Missale Romanum, Ordo Lectionum Missæ, nr. 852-856.

³ JF. Missale Romanum, Ordo Lectionum Missæ, nr. 811-815.

Herren er min hjælper,
jeg skal ikke frygte,
hvad kan et menneske gøre mig?

Tænk på jeres ledere, som har talt Guds ord til jer, betragt udfaldet af deres livsløb og efterlign deres tro. Her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme. Lad os bestandig ved ham bringe Gud takoffer, det vil sige frugten af læber, som bekender hans navn. Glem heller ikke godgørenhed og gavmildhed; det er den slags ofre, Gud finder behag i.

Adlyd jeres ledere og ret jer efter dem, for de våger over jeres sjæle, da de ved, at de skal stå til regnskab; lad dem kunne gøre det med glæde og ikke med suk, for det ville være ulykkeligt for jer.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

528. Eller:

Joh 1,35-42 "De blev hos Jesus den dag."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

På den tid stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: "Se, dér er Guds lam." De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: "Hvad vil I?" De svarede: "Rabbi, hvor bor du?" – Rabbi betyder Mester. Han sagde til dem: "Kom og se!" De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time. Andreas, Simon Peters bror, var den ene af de to, som havde hørt, hvad Johannes sagde, og var fulgt efter Jesus.

Først møder han sin bror Simon og siger til ham: "Vi har mødt Messias" – det betyder Kristus. Han tog ham med hen til Jesus. Da Jesus så ham, sagde han: "Du er Simon, Johannes' søn; du skal kaldes Kefas" – det er det samme som Peter.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

529. Hvis det ønskes, kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang:

Sl 24,1-2. 3-4. 5-6

R: Sådan er den slægt, som søger dit ansigt.

Jorden med alt, hvad den rummer,
verden og dens beboere, tilhører Herren,
for han har grundlagt den på havene,
grundfæstet den på strømmene. **R**

Hvem kan drage op til Herrens bjerg,
hvem kan stå på hans hellige sted?
Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte,
den som ikke farer med løgn
og ikke sværger falsk. **R**

Han henter velsignelse hos Herren
og retfærdighed hos sin frelses Gud.
Sådan er den slægt, som søger ham,
som søger dit ansigt, Jakobs Gud. **R**

Eller:

Sl 45, 11-12. 14-15. 16-17

R: Brudgommen kommer. Gå Kristus Herren i møde!

Hør efter, min datter, lyt opmærksomt:
Glem dit folk og din fars hus!
Kongen begærer din skønhed,
han er din herre, kast dig ned for ham! **R**

Hvor er kongedatteren prægtig!
Hendes kjole har guldindfattede perler,
i brogede klæder føres hun til kongen,
jomfruerne er i hendes følge,
hendes veninder føres til dig. **R**

De føres til dig under glædessang og jubel,
og træder ind i kongens palads.
Dine sønner skal træde i dine fædres sted,
du skal gøre dem til fyrster over hele jorden. **R**

Eller:

Sl 84, 3. 4. 5. 11. 12

R: Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!

Min sjæl fortæres af længsel
efter Herrens forgårde,
mit hjerte og min krop råber
efter den levende Gud. **R**

Selv spurven finder sig et bo,
og svalen en rede,
hvor den lægger sine unger,
ved dine altre,
Hærskarers Herre,
min konge og min Gud. **R**

Lykkelige de, der bor i dit hus,
til stadighed kan de prise dig. **R**

En dag i dine forgårde er bedre
end tusind, jeg selv har valgt.
At ligge ved tærskelen til min Guds hus
er bedre end at bo i ugudeliges telte. **R**

For Herren er sol og skjold,
Herren giver nåde og ære.
Dem, der vandrer i oprigtighed,
nægter han intet godt. **R**

Eller:

Sl 133, 2. 3

R: Se, hvor er det godt og herligt, når brødre sidder sammen!

Det er som den gode olie på hovedet,
der flyder ned over skægget,
over Arons skæg,
ned over kjortlens halsåbning. **R**

Det er som Hermons dug, der falder
på Zions bjerge.
For dér giver Herren velsignelsen,
livet i al evighed. **R**

530. Derefter holder celebranten en prædiken, hvor han forklarer såvel bibellæsningerne som fejringens betydning.

Forbønner

531. Fælles bøn følger. Af de forbønner, som er anført nedenfor, kan celebranten vælge dem, som synes bedst egnet, eller han kan tilføje andre, som tager hensyn til forholdene på stedet.

P: Kristus Herren har lovet, at han vil være midt iblandt sine disciple indtil tidernes ende. Lad os derfor bede til han i ydmyg og tillidsfuld kærlighed:

A: Bliv hos os, Herre!

F: Ved Helligånden tog du vor menneskenatur fra Jomfru Maria og fandt bolig iblandt os. Med tak tager vi imod dig i vort hus.

A: Bliv hos os, Herre!

F: Du ville bo i Nazaret sammen med Josef og Marias. Udvælg i din godhed dette hus til din bolig.

A: Bliv hos os, Herre!

F: Du har lovet at være midt iblandt dem, som samles i dit navn. Se til os, som din kærlighed har samlet til et.

A: Bliv hos os, Herre!

F: Du havde her på jorden ikke et sted at hvile dit hoved. Tag nådigt imod det hjem, som er beredt dig i kærlighed.

A: Bliv hos os, Herre!

F: Du har lovet, at dem, som ved gæstfrihed mod fremmede tager vel imod dig, vil du tage imod i de evige boliger. Giv os at genkende dig i vore brødre og søstre og for din skyld tjene dem med glæde.

A: Bliv hos os, Herre!

Velsignelse

532. Umiddelbart derefter beder celebranten velsignelsesbønnen med løftede hænder.

Gud, kilde og ophav til ethvert helligt forsæt,
lyt i godhed til vor bøn:
Velsign dem, som bor i dette hus.
Skænk dem din nåde.
Måtte de uden ophør fordybe sig i dit ord,
og måtte gensidig kærlighed, udholdenhed, iver
og broderlig samarbejdsvilje råde blandt dem,
så de ved deres liv kan vidne om,
at de har viet sig til at følge Kristus efter.

A: Amen.

533. Eller:

Herre Jesus Kristus, du har forsikret os,
at en bolig står rede i himlen for dem,
som lover at følge de evangeliske råd.
Tag dette kloster, som vi velsigner,
under din beskyttelse,
så alle, som bor i dette hus,
knyttes sammen i broderkærlighed
og beredvilligt tjener dig og deres brødre og søstre.
Måtte de ved deres liv forkynde Evangeliet
og stræbe efter at vokse i fromhed og gudsfrygt,
du som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

534. Efter velsignelsesbønnen bestænker celebranten forsamlingen og husets rum med viedvand, mens denne antifon synges:

R: Hvor der er barmhjertighed og kærlighed, dér er Gud.

Kristi kærlighed har samlet os til ét.
Lad os juble og frydes i ham.
Lad os frygte og elske den levende Gud.
Og lad os elske hverandre af et ærligt hjerte. **R**

Når vi altså er samlede til ét,
så lad os vogte os, at vi ikke bliver uenige.
Lad al ondsindet tvist og strid være borte,
og Kristus, vor Gud, være midt iblandt os. **R**

Lad os med de salige
skue dit åsyn i herlighed, Kristus, vor Gud,
en glæde, som er uforgængelig og ren
i al evighed uden ende. **R**

eller en anden egnet sang.

Afsluttende ritus

535. Diakonen kan med disse eller lignende ord opfordre forsamlingen til at modtage velsignelsen:

Modtag velsignelsen.

Med hænderne udstrakt over de tilstedeværende afslutter celebranten ritualet og siger:

Barmhjertige Gud,
Du, som lader os bo i dette hus,
beskyt det mod indre og ydre uro.
Send os Trøsteren, Helligånden.
Gør os udholdende
og bevar os trofaste mod det hellige forsæt,
som fyldte os, da vi viede os til ham.

A: Amen.

Celebranten:

Den almægtige Gud,
Faderen og Sønnen + og Helligånden
velsigne jer alle.

A: Amen.

536. Eller:

Celebranten:

Gud, vor almægtige Fader, velsigne jer, +
så dette sted kan blive en hellig bolig
viet til tjeneste for hans åsyn.

A: Amen.

Celebranten:

Kristus Herren bo i jeres hjerter ved troen
og berede jer et rige i sin Faders hus.

A: Amen.

Celebranten:

Helligånden være med jer og blive hos jer,
så I med hans hjælp kan virkeliggøre det,
som I nu i glæde har modtaget.

A: Amen.

Til slut velsigner han alle tilstedeværende og tilføjer:

Den almægtige Gud,
Faderen og Sønnen + og Helligånden
velsigne jer alle.

A: Amen.

537. Det anbefales, at ritualet afsluttes med en passende sang.

Ritual for velsignelse en ny skole eller undervisningslokaler

Indledning

538. Kirken følger altid med særlig omsorg alle skoler, hvad enten de tager sigte på elementær eller højere undervisning. I skolerne åbnes nemlig elevernes sind, og der bidrages væsentligt til deres udvikling. Dette gælder først og fremmest for de katolske institutioner, hvor mennesker ikke alene kan erhverve kulturel og menneskelig dannelse, men også dag for dag næres af Evangeliets ånd.

539. Den fremgangsmåde til velsignelse, som her fremlægges, tager sigte på alle, både lærere og elever, der på nogen måde nyder godt af skolens eller universitetets omsorg, men også selve det fællesskab og samfund, til hvis gavn den nye skole eller universitetet bliver oprettet. Det er godt, at alle disse, så vidt muligt, kan overvære fejringen.

540. Denne fremgangsmåde kan bruges af en præst såvel som af en diakon. De skal tilpasse fejringen til stedets og personernes forudsætninger under bibeholdelse af ritualets struktur og de vigtigste bestanddele.

541. Der, hvor velsignelse af skolerne fejres hvert år i påsketiden eller en anden tid, skal man indrette højtideligheden ud fra de elementer, der er angivet i denne fremgangsmåde og også i den til velsignelse af børn, beskrevet under 1. kapitel, nr. 135-155, således, at højtideligheden tager hensyn både til lærere og elever.

542. Denne velsignelse kan også foretages inden for fejringen af messen. Men hvis den nye skole eller universitetet får sin egen kirke, der enten skal konsekkreres eller velsignes, kan man passende i litaniet eller forbønnerne indføje påkaldelser eller intentioner, der tager sigte på huset og skolens virke.

Velsignelsen

Indledende riter

543. Når gruppen er samlet på et egnet sted, synges en til lejligheden passende sang, eller man kan her fremsige eller synges en responsoriesalme.

Sl 67,2-3.5.7-8

**R: Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os.**

Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os,
så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene. **R**

Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmer folkene retfærdigt,
og du leder folkeslagene på jorden. **R**

Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os,
Gud velsigne os,
og hele den vide jord frygte ham. **R**

Herefter siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle betegner sig med korsets tegn og svarer:

Amen.

544. Celebranten hilser forsamlingen med ordene:

Gud, al visdoms kilde,
Jesus Kristus, vor Herre, hans menneskevordne Ord,
og sandhedens Ånd
være med jer alle.

eller med andre egnede ord især fra Den hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

eller på anden passende måde.

545. Celebranten forbereder forsamlingen på højtideligheden med disse eller lignende ord:

Gud, der ved alt, leder os på mangfoldige måder frem til en stadig dybere erkendelse af sig selv. Enhver form for viden, kundskab og lære, hvor mennesket ivrigt stræber efter højere indsigt, skal være en anstrengelse for at nå frem til sandheden, lære den sande Gud at kende og tilbede Ham.

Derfor beder vi i dag om Guds velsignelse over denne skole. Den skal være et sted, hvor alle søger sandheden, lærer om den og giver den videre. Vi beder om, at alle, som her påtager sig at oplære børn og unge, med klogskab og kærlighed må lære dem at forbinde menneskelig visdom med Evangeliets sandhed, således at de både må bevare den sande tro og bekende den i deres liv.

I vor bøn beder vi ligeledes om, at eleverne i deres undervisere må finde Kristus, den store Mester. Så vil de, når de er blevet rige på lærdom og viden både som mennesker og troende, kunne gå ud herfra til deres eget videre liv og bidrage til deres medmenneskers og samfundets indsigt og udvikling.

Skriftlæsning

546. En lektor, en af de tilstedeværende eller celebranten selv læser en tekst fra Den Hellige Skrift.

Matt. 5,1b. 2. 13-16 "I er verdens lys."

Hør hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

I de dage gik Jesus op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

547: Eller:

Ordsp 1,1-7 ”At frygte Herren er begyndelsen til kundskab.”
Hør hvad der står skrevet i Ordsprogenes Bog.

Ordsprog af Salomo, Davids søn, Israels konge.
De skal tjene til, at man forstår visdom og belæring,
fatter forstandige ord
og tager imod klog belæring
om retfærdighed, ret og retskaffenhed;
de skal give den uerfarne kløgt
og den unge mand kundskab og omtanke.
Den vise skal lytte og øge sin lærdom,
den forstandige skal erhverve livsvisdom,
så han kan forstå ordsprog og billedtale,
de vises ord og gåder.

At frygte Herren er begyndelsen til kundskab,
de dumme ringeagter visdom og belæring.

Dette er Guds Ord.

A: Gud ske tak og lov

Eller:

Visd 7,7-20 ”Jeg regnede rigdom for intet i sammenligning med visdommen.”
Hør, hvad der står skrevet i Visdommens bog.

Derfor bad jeg til Gud, og klogskab blev givet mig,
jeg påkaldte ham, og visdoms ånd kom til mig.
Jeg foretrak visdommen for scepter og trone,
rigdom regnede jeg for intet i sammenligning med hende;
end ikke den kosteligste ædelsten satte jeg lige så højt som hende,
over for hende er alverdens guld som en smule sand,
mod hende vurderes sølv som ler.
Jeg elskede hende højere end sundhed og skønhed,
jeg ville hellere eje hende end solens lys,
for hendes stråleglans slukkes aldrig.
Med hende kom alle goder til mig,
en rigdom uden mål var i hendes hænder.

Jeg glædede mig over alle goderne, for visdommen styrer dem;
men jeg vidste ikke, at hun er deres mor.
Uden bagtanker tog jeg mod belæring,
uden smålighed giver jeg den videre,
jeg gemmer ikke hendes rigdom væk.
For visdommen er en uudtømmelig skat for mennesker,
og de, som får den i hænde, opnår Guds venskab,
for de gaver, lærdommen skænker, anbefaler dem over for ham.

Måtte Gud give mig at tale med indsigt
og tænke tanker, der er hans gaver værdige,
for han er selv vejviser til visdommen
og vejleder for de vise.

I hans magt er jo både vi og vore ord,
al klogskab og al forstand på håndens gerning,
for han har selv givet mig sand kundskab om det, som er til,
så jeg har indsigt i verdensordenen og elementernes virken,
tidernes begyndelse, ende og midte,
solhvervenes vekslen og årstidernes skiften,
årets kredsløb og stjernernes stilling,
de levende væseners natur og de vilde dyrs rasen,
åndernes magt og menneskenes tanker,
planternes arter og røddernes kræfter.

Dette er Guds Ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Visd 9, 1-6. 10-18 ”Skænk mig visdommen, hende som har pladsen ved siden af din trone.”

Hør, hvad der står skrevet i Visdommens Bog.

Mine fædres Gud, barmhjertighedens Herre,
du, som har skabt alle ting ved dit ord
og med din visdom har sat mennesket i stand til
at herske over de skabninger, du har ladet blive til,

at styre verden med fromhed og retfærdighed
og holde dom med retskaffenhed:

Skænk mig visdommen,
hende som har pladsen ved siden af din trone,
udeluk mig ikke fra dine tjeneres flok.
For jeg er din træl, søn af din trælkvinde,
jeg er et svagt menneske og lever kun kort,
jeg forstår mig kun lidt på lov og ret.
Selv den, der er fuldkommen blandt menneskenes børn,
vil være for intet at regne,
hvis han ikke har visdommen, der stammer fra dig.

Send hende ud fra den hellige himmel,
ja, send hende fra din herligheds trone,
for at hun kan være sammen med mig og arbejde,
og jeg kan lære, hvad der er dig til behag.
For hun ved og forstår alting,
klogt vil hun vejlede mig i mine handlinger
og beskytte mig med sin herlighed.

Så skal mine gerninger være dig til behag,
jeg skal dømme dit folk retfærdigt
og være min fars trone værdig.
For hvilket menneske kan lære Guds plan at kende,
eller hvem kan udtænke, hvad Herren vil?
Dødelige tanker er jo uden værd,
vore overvejelser er usikre;
for vor forgængelige krop tynger sjælen ned,
det jordiske telt er en byrde for sindet, som er fuldt af tanker.

Vi kan knap nok danne os en forestilling om det,
som er på jorden;
selv det, der er inden for rækkevidde, finder vi kun med møje.
Hvem har da udforsket det, som er i himlen?
Hvem har lært din plan at kende,
hvis ikke du har skænket ham visdommen
og sendt ham din hellige ånd fra det høje?

Kun således blev stjerne jævnet for dem, der bor på jorden,
og menneskene oplært i, hvad der behager dig,
og frelst ved visdommen.

Dette er Guds Ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Sir 1,1-5. 22-25 ”Visdommens kilde er ord fra Gud i det høje.”

Hør, hvad der står skrevet i Siraks Bog.

Al visdom kommer fra Herren,
og hos ham forbliver den til evig tid.
Hvem kan tælle havets sand,
regnens dråber og evighedens dage?
Hvem kan udforske himlens højde,
jordens udstrækning, havets dyb – og visdommen?
Som det første af alt blev visdommen skabt,
klog indsigt findes fra evighed af.
Visdommens kilde er ord fra Gud i det høje,
og dens veje er de evige bud.

Uberettiget harme kan ikke forsvares,
for udbrud af harme fører til fald.
Den, der er sen til vrede, holder ud, til tiden er inde;
derefter vil glæden vælte frem.
Han holder sine ord for sig selv, til tiden er inde,
og mange vil fortælle vidt og bredt om hans klogskab.
I visdommens skatkamre er der kloge ord,
men for synderen er gudsfrygt afskyelig.

Dette er Guds Ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Sir 51,18-29 ”Herren gav mig tungens gave som løn, med den vil jeg lovprise ham.”

Hør, hvad der står skrevet i Siraks Bog.

Jeg satte mig for at leve efter den,
jeg har stræbt efter det gode og skal aldrig blive til skamme.
Af al magt har jeg kæmpet for den,
med megen omhu har jeg fulgt loven.
Mine hænder bredte jeg ud imod det høje,
og jeg sørgede over mine forseelser mod visdommen.

Jeg rettede mit sind imod den,
og i renhed fandt jeg den.
Med den fik jeg fornuft fra første færd;
derfor skal jeg aldrig lades i stikken.

Jeg brændte efter at søge den,
derfor fik jeg en værdifuld skat i eje.
Herren gav mig tungens gave som løn,
med den vil jeg lovprise ham.

Kom til mig, I ulærde,
slå jer ned i lærdommens hus!
Hvorfor står I endnu tilbage i disse ting?
Hvorfor skal jeres sjæle tørste så stærkt?

Jeg har taget til orde og talt:
skaf jer visdom uden betaling!
Bøj nakken under åget,
og lad jeres sjæl tage imod belæring;
den er nær, så I kan finde den!
Se selv, jeg har kun arbejdet kort tid,
men fundet langvarig hvile.
Sørg for belæring, om det så skal koste en stor sum penge,
så skal I opnå meget guld.
Lad jeres sjæl glæde sig over Guds barmhjertighed,
og skam jer ikke ved at lovprise ham!

Dette er Guds Ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Ef 4,11-24 ”Sandheden tro i kærlighed.”

Hør hvad der står skrevet i Paulus’ Brev til Efeserne.

Brødre, han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde. Da skal vi ikke længere være uforstandige børn og slynges og drives hid og did af hver lærerdoms vind, ved menneskers terningkast, når de med snedighed fører os på lumske afveje, men sandheden tro i kærlighed skal vi i ét og alt vokse op til ham, som er hovedet, Kristus. Ud fra ham føjes hele legemet sammen og holdes sammen, idet hvert enkelt led hjælper til med den styrke, det har fået tilmålt, så legemet vokser og opbygges i kærlighed.

Det siger jeg da og vidner om i Herren: Lev ikke længere som hedningerne, tomme i deres tanker, formørkede i sindet og fremmede for livet i Gud i deres uvidenhed og deres hjertes forhærdelse. I deres afstumpethed har de hengivet sig til udsvævelse, så de af griskhed begår alle slags urene handlinger. Sådan har I ikke lært om Kristus, så sandt som I har hørt om ham og er blevet oplært i ham, sådan som det er sandhed i Jesus, at I skal aflægge det gamle menneske, som hører til jeres hidtidige levned, og som ødelægges af sine forføreriske lyster, og at I skal fornyes i sind og ånd og iføre jer det nye menneske, skabt i Guds billede med sandhedens retfærdighed og fromhed.

Dette er Guds Ord.

A. Gud ske tak og lov.

Eller:

Matt 11, 25-30 ”Du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige.”

Hør hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

På den tid tog Jesus til orde og sagde: ”Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.

Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtomodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

548. Hvis det ønskes, kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en andet egnet sang.

SI 19, 8.9.10.12

R: Herre, du har det evige livs ord.

Herrens lov er fuldkommen,
den styrker sjælen.
Herrens vidnesbyrd står fast,
det giver den uerfarne visdom. **R**

Herrens forordninger er retskafne,
de glæder hjertet.
Herrens befaling er ægte,
den giver øjnene glans. **R**

Herrens ord er rent,
det består til evig tid.

Herrens bud er sandhed,
de er alle retfærdige. **R**

Din tjener lader sig advare af dem,
der er stor løn ved at holde dem. **R**

Eller:

Sl 78. 1-2. 3-4.5 og 7

R: Kristus Jesus er blevet visdom for os fra Gud.

Mit folk, hør på min belæring,
vend jeres øre mod min munds ord.
Jeg vil åbne min mund med billedtale,
jeg vil fremføre gådetale fra fortiden. **R**

Det, vi har hørt og erfaret,
det, vore fædre har fortalt os,
skjuler vi ikke for deres børn;
vi fortæller den kommende slægt
om Herrens glørværdige gerninger og styrke,
om de undere, han har gjort. **R**

Han satte et vidnesbyrd i Jakob,
fastsatte en lov i Israel,
som han befalede vore fædre
at lære deres børn. **R**

De skulle sætte deres lid til Gud
og ikke glemme Guds gerninger,
men holde hans befalinger. **R**

Eller:

Sl 119, 97-98.99-100.124-125

R: Dine ord er en lygte for min fod, Herre!

Hvor jeg elsker din lov,
hele dagen er den i mine tanker.
Dine befalinger gør mig visere end mine fjender,
for de er til stadighed hos mig. **R**

Jeg har mere indsigt end alle mine lærere,
for jeg har dine formaninger i tankerne.
Jeg har mere forstand end de gamle,
for jeg overholder dine forordninger. **R**

Vis godhed mod din tjener,
og lær mig dine love!
Jeg er din tjener, giv mig indsigt,
så jeg kan lære dine formaninger at kende. **R**

Eller:

Sl 139. 1-2.3-4.5-6.17-18

R: Din hånd leder mig, Herre.

Herre, du ransager mig og kender mig.
Du ved, om jeg sidder eller står,
på lang afstand er du klar over min tanke. **R**

Du har rede på, om jeg går eller ligger,
alle mine veje er du fortrolig med.
Før ordet bliver til på min tunge,
kender du det fuldt ud, Herre. **R**

Bagfra og forfra indeslutter du mig,
og du lægger din hånd på mig.
Det er for underfuldt til, at jeg forstår det,
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det. **R**

Hvor er dine tanker dyrebare for mig,
hvor stor er dog summen af dem, Gud!
Tæller jeg dem, er de flere end sandet,
bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig. **R**

549. Celebranten kan holde en kort prædiken hvori han forklarer den bibelske læsning.

Forbønner

550. Derefter følger de fælles forbønner. Blandt de nedenstående forbønner kan celebranten udvælge de bedst egnede og tilføje andre, som afspejler de tilstedeværendes anliggender og de specifikke omstændigheder. Det anbefales, at skolens personale, elever og forældre medvirker som forbedere.

a) Ved velsignelsen af en skole.

P: Gud er al visdoms begyndelse. Lad os derfor bede Gud om, at vi må kunne se klart, hvad der er sandt, og hvad der tjener mennesker. Hjælp os til at kunne fastholde denne indsigt og udtrykke den i kærlighed. Lad os derfor ydmygt og tillidsfuldt bede:

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Inspektør: Lad kærlighedens ånd råde ved denne skole. Lad alle os, der har ansvar for den, uophørligt møde børnene og de unge som mennesker skabt i Guds billede. Hjælp os til at se hver enkelts evner og muligheder, så de kan udfolde sig i et meningsfyldt, oplevelsesrigt og berigende liv.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Elev: Gud, styrk os alle, så vi kan vise hinanden gensidig respekt og lydhørhed. Giv os glæde ved at gå i skole sammen.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Lærer: Herre, vi beder om, at skolen må være et sted, fyldt af glæde. Styrk vore evner til at understøtte et kærligt samspil mellem eleverne indbyrdes og mellem elever, lærere og pædagoger.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Forælder: Herre, giv os styrke og mod til sammen med skolen at udgøre et stærkt og støttende fællesskab og vise ansvarlighed overfor vore børn og unge i skolen og derhjemme.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Elev: Gud, hjælp os til at handle sådan, at vi kan stole på hinanden, vise hinanden tillid, være gode kammerater og udvikle dybe venskaber.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Lærer: Herre, lad os medvirke til, at skoletiden bliver en menneskelig, trosmæssig og faglig rig tid for barnet og den unge, og at den må udgøre et fundament, der kan bære resten af livet.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Stor elev: Gud, før os ind i din sandhed og hjælp os til at udvikle personligt mod til at tænke, tro og handle i overensstemmelse med vor samvittighed.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

Præst: Gud, lyt til de bønner, vi her har frembåret for dig. Hjælp os til hver for sig og sammen at kunne fordybe os i, hvad Kristus lærer, så vi kan blive afklaret og modnet i vor tro.

A: Herre, giv os visdoms ånd.

b) Ved velsignelse af andre undervisningsinstitutioner formuleres forbønner, der passer til institutionens specifikke formål og målgruppe. Formuleringen kan naturligt foregå i samarbejde med de ansatte og institutionens brugere.

Velsignelsen

551. Med udbredte hænder beder celebranten derefter velsignelsesbønnen:

Herre, almægtige Gud,
Lyt i kærlighed til vore bønner:
Dette hus indvies til
at fremme vore børns og unges menneskelige færdigheder,
befordre deres fremskridt i videnskaberne
og give vækst i deres boglige dannelse.
Lad det blive et sted,
hvor elever og lærere ved at studere sandhedens ord
vil stræbe efter et kristent liv
og af deres hjerte med iver følge den store lærer Kristus efter.
Han, som lever og råder i al evighed.

A: Amen.

552. Eller:

Gud,
i dag giver du os at indvie denne bygning/disse lokaler,
hvor lærdom, dygtighed og færdigheder
skal gives videre.

Vi beder dig: Lad dem,
som samles her med det formål at undervise og at lære,
altid søge efter sandheden
og erkende dig som sandhedens eneste kilde.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

553. Efter velsignelsesbønnen bestænker celebranten forsamlingen og huset med vievand, mens en passende sang synges.

Afsluttende ritus

554. Celebranten slutter ceremonien, idet han strækker hænderne ud over forsamlingen og siger:

Herre, vor Gud, der ved alt,
vise os sine veje;
Kristus, den evige Visdom,
vejlede os med sin sandheds ord;
Helligånden, det salige lys,
oplyse altid vore sind,
at vi må lære, hvad der er ret og godt,
og i handling fuldbyrde, hvad vi har lært.

A: Amen.

P: Og den almægtige Gud
Fader, Søn + og Helligånd,
velsigne jer alle, som er her til stede.

A: Amen.

555. Eller:

P: Modtag velsignelsen.
Gud, al videnskabs Herre styrke jer med sin velsignelse.

A: Amen.

P: Kristus, den eneste Lærer undervise jer med de evige livs ord.

A: Amen.

P: Helligånden, Trøsteren lede jer i alt til sandheden.

A: Amen.

P: Og den almægtige Gud
Fader, Søn + og Helligånd,
velsigne jer og blive altid hos jer.

A: Amen.

556. Det kan anbefales, at ceremonien afsluttes med en passende sang.

Ritual for velsignelse af kontor, værksted, butik

Indledning

599. Ved at arbejde drager mennesket uophørligt omsorg for skaberværket. På samme måde ”har udviklingen inden for både produktionsmetoder og udveksling af varer og tjenesteydelser gjort økonomi til et egnet redskab, hvorved den menneskelige familie bedre kan få sine øgede behov dækket”⁴. Med rette velsignes derfor de steder, hvor mennesker arbejder flittigt på deres eget og andres vel.

600. Denne fejring angår ikke kun det fællesskab, til hvis gavn nye værksteder, kontorer, butikker og andre erhvervsejendomme indrettes, men også alle, som skal arbejde der. Ved fejringen bør deltage såvel fællesskabet eller repræsentanter derfra som medarbejdere i virksomheden.

601. Dette ritual kan bruges af en præst eller en diakon. Det kan tilpasses omstændighederne, idet dets struktur og de vigtigste bestanddele dog skal bibeholdes.

602. Hvor det er praksis at meddele velsignelsen hvert år (i påsketiden eller på et andet tidspunkt), bør man foretage denne fejring under passende anvendelse af de vigtigste bestanddele i det her foreliggende ritual.

Indledende riter

603. Når folk er samlede, siger den, der forestår ceremonien, efter en passende sang:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

604. Celebranten hilser de tilstedeværende og siger:

Gud, som gjorde mennesket til hersker over sine hænders værk,
være med jer.

Eller med andre ord fortrinsvis taget fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din Ånd.

eller andet i overensstemmelse med hilsenen.

⁴ Jf. det Andet Vatikanconcils pastorale konstitution om Kirken i den moderne verden, *Gaudium et spes*, n. 63.

605. Med følgende eller lignende ord forbereder celebranten de tilstedeværende på at modtage velsignelsen:

Jesus Kristus gav arbejdet stor værdighed. Han ville med egne hænder ydmygt udøve et håndværk, hvorved han gjorde menneskets arbejde til en kilde til velsignelse.

Ved med troskab at udføre sit arbejde og ved i ydmyghed at frembære det for Gud, forædles vi. Så vil vi kunne virkeliggøre Guds skaberværk gennem vort væsen og vor flid. Vi vil kunne øve kærlighed, hjælpe fattige og i forening med Kristus vor Frelser vokse til fuldkommenhed i hans kærlighed.

Lad os derfor prise Gud og bede ham udøse sin velsignelse over alle, som skal udføre deres arbejde på dette sted.

Skriftlæsning

606. En lektor, en af de tilstedeværende eller celebranten selv læser en tekst fra Den Hellige Skrift.

1. Mos. 1, 27-31a ”Opfyld jorden, og underlæg jer den.”

Hør, hvad der står skrevet i Første Mosebog.

Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og sagde til dem: ”Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!” Gud sagde: ”Nu giver jeg jer alle planter, der sætter frø, på hele jorden og alle træer, der bærer frugt med kerne. Dem skal I have til føde. Til alle de vilde dyr og til alle himlens fugle, ja, til alt levende, der rører sig på jorden, giver jeg alle grønne planter som føde.” Og det skete. Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

607. Eller:

Mark. 6, 1-3 ”Er det ikke tømreren, Marias søn?”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Markus.

Begyndelsen på evangeliet om Jesus Kristus, Guds søn.

Som der står skrevet hos profeten Esajas:

Se, jeg sender min engel foran dig,

han skal bane din vej.

Der er en, der råber i ørkenen:

Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

608. Eller:

Sir 38, 25-39 ” Han er optaget af at fuldføre sit arbejde

Hør, hvad der står skrevet i Siraks bog.

Hvordan kan den, der går bag ploven, blive vis,
den, der stolt fører sin pigkæp, som var det et spyd,
driver sine okser frem, går op i arbejdet med dem
og kun kan tale om tyrekalve?
Han er optaget af at pløje furer,
og han ligger vågen om natten og tænker på kalvefoder!

På samme måde med alle håndværkere og kunstnere,
som arbejder både nat og dag:
de, der graverer i segringe,
sætter alt ind på at variere mønstrene;
de er optaget af at få billedet til at ligne
og bliver oppe om natten for at gøre arbejdet færdigt.

På samme måde med smeden, der sidder ved ambolten
og iagttager jernet, han arbejder med.
Den hede flamme får sveden til at drive af ham,
og han kæmper med varmen fra essen.
Larmen af hammeren giver genlyd i hans øre,
men hans øjne er fæstet på det, han arbejder ud fra.

Han er optaget af at fuldføre sit arbejde,
og han bliver oppe om natten for at lægge sidste hånd på værket.

På samme måde med pottemageren, som sidder ved sit arbejde
og drejer hjulet med fødderne;
han må altid bekymre sig om sit arbejde,
for her er det mængden, der tæller.
Han former leret med hænderne,
æltet det med fødderne;
han lægger sin sjæl i at få gjort glasuren færdig,
og han bliver oppe om natten for at rense ovnen.

Alle disse stoler på deres hænder,
og hver især er de dygtige til deres arbejde.
Uden dem kan der ikke bygges byer,
man ville ikke have noget sted at bo eller færdes.
Men de bliver ikke bedt om at indtræde i folkets råd,
og i folkeforsamlingen vil de ikke nå langt.
De får ikke plads i dommersædet
og beskæftiger sig ikke med pagten og dens retsregler.
De kommer hverken med belæring eller domsafgørelse
og giver sig ikke af med visdomsord.
Men de opretholder den evige verdensorden
og beder kun om lov til at udøve deres håndværk.

Anderledes med ham, der er optaget af den Højestes lov
og beskæftiger sig med den.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

1 Th 4, 9.12 ”Vi formaner jer selv at arbejde med jeres hænder.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Første brev til menigheden i Thessaloniki.

Om broderkærligheden har I ikke brug for, at der skrives til jer, for I er selv oplært af Gud til at elske hinanden, og I viser jo kærlighed mod alle brødrene i hele Makedonien. Men vi formaner jer, brødre, til at gøre det endnu mere og til at sætte en ære i at leve stilfærdigt og passe jeres egne sager og selv arbejde med jeres hænder, sådan som vi påbød jer det, så at I lever ordentligt i jeres omgang med dem udenfor og ikke mangler noget.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

2 Th 3, 6-13 ”Vi fik ikke kosten gratis af nogen, men fik den ved at arbejde under slid og møje nat og dag.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Andet brev til menigheden i Thessaloniki.

Vi påbyder jer, brødre, i vor Herre Jesu Kristi navn at holde jer fra enhver broder, der lever et uordentligt liv og ikke holder sig til den overlevering, de modtog af os. I ved jo selv, hvordan I bør efterligne os. Vi levede ikke uordentligt blandt jer, og vi fik ikke kosten gratis af nogen, men fik den ved at arbejde under slid og møje nat og dag for ikke at ligge nogen af jer til byrde, ikke fordi vi ikke havde ret til det, men for at give jer et forbillede, så I kan efterligne os. For allerede da vi var hos jer, bød vi jer, at den, der ikke vil arbejde, skal heller ikke have føden. Vi har nemlig hørt, at der er nogle blandt jer, der lever uordentligt; de arbejder ikke, men blander sig i ting, som ikke kommer dem ved. Dem byder og formaner vi ved Herren Jesus Kristus, at de skal arbejde støt og stille og selv skaffe sig til livets ophold. Men I, brødre, må ikke blive trætte af at gøre det gode.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Matt 6, 25-34 ”Jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

På hin tid sagde Jesus til sine disciple: ”Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rigge og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Matt 25, 14-29 ”Han gik straks hen og handlede og tjente til ”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

På hin tid sagde Jesus til sine disciple: ”Det er som med en mand, der skulle rejse til udlandet og kaldte sine tjenere til sig og betroede dem sin formue; én gav han fem talenter, en anden to og en

tredje én, enhver efter hans evne; så rejste han. Den, der havde fået de fem talenter, gik straks hen og handlede med dem og tjente fem til. Ligeledes tjente han med de to talenter to til. Men den, der havde fået én talent, gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge.

Lang tid efter kommer disse tjeneres herre tilbage og gør regnskab med dem. Den, der havde fået de fem talenter, kom og lagde andre fem talenter på bordet og sagde: Herre, du betroede mig fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Også han med de to talenter kom og sagde: Herre, du betroede mig to talenter; se, jeg har tjent to talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Så kom også han, som havde fået den ene talent, og han sagde: Herre, jeg kender dig som en hård mand, der høster, hvor du ikke har sået, og samler, hvor du ikke har spredt, og af frygt for dig gik jeg hen og gemte din talent i jorden. Se, her har du, hvad dit er. Men hans herre sagde til ham: Du dårlige og dovne tjener! Du vidste, at jeg høster, hvor jeg ikke har sået, og samler, hvor jeg ikke har spredt. Så burde du have betroet mine penge til vekselererne, så jeg havde fået mit igen med rente, når jeg kom tilbage. Tag derfor talenten fra ham og giv den til ham med de ti talenter. For enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Luk 16, 9-12 ”Den, der er tro i det små, er også tro i det store.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

På hin tid sagde Jesus:”Skaf jer venner ved hjælp af den uærlige mammon, for at de, når den slipper op, kan tage imod jer i de evige boliger. Den, der er tro i det små, er også tro i det store. Den,

der er uærlig i det små, er også uærlig i det store. Hvis I altså ikke har været tro med uærlig mammon, hvem vil så betro jer noget, som er af sand værdi? Og hvis I ikke har været tro med andres ejendom, hvem vil så give jer noget at eje selv?”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

609. En vekselsang eller en anden egnet salme kan synges eller siges.

Sl 90,2,3-4. 12-13-14+16

R: Herre, styrk vore hænders værk!

Før bjergene fødtes,
før jorden og verden blev til,
fra evighed til evighed er du Gud. **R**

Du lader mennesket vende tilbage til støvet,
du siger: ”Vend tilbage, I mennesker!”
Tusind år er i dine øjne
som dagen i går, der er forbi,
som en nattevagt. **R**

Lær os at holde tal på vore dage,
så vi får visdom i hjertet.
Vend tilbage, Herre! Hvor længe bliver du borte?
Vis medlidenhed med dine tjenere! **R**

Mæt os om morgenen med din godhed,
så vi kan juble og glæde os hele vort liv. **R**

Lad dine tjenere få dit værk at se,
lad deres børn se din pragt! **R**

Eller:

Sl 104, 1ab+5.14-15.23-24

**R: Herrens herlighed skal vare evigt,
Herren skal glæde sig over sine værker.**

Min sjæl, pris Herren!
Herre, min Gud, du er stor!
Jorden gav du sin faste grundvold,
den rokkes aldrig i evighed. **R**

Græs lader du gro til kvæget
og planter til tjeneste for mennesker,
så der frembringes brød af jorden
og vin, der giver mennesker glæde.
Deres ansigt glinser af olie,
og brødet giver mennesket nye kræfter. **R**

Mennesket går ud til sin gerning
og arbejder, til det bliver aften.
Hvor er dine værker mange, Herre!
Du har skabt dem alle med visdom,
jorden er fuld af dit skaberværk. **R**

610. Celebranten kan eventuelt holde en kort tale til forsamlingen, idet han belyser den bibelske læsning, så at alle kan opfatte meningen med fejringen.

Forbønner

611. Hvis det er belejligt, kan man inden velsignelsesbønnen bede en fælles lovprisning. Blandt de påkaldelser, som foreslås nedenfor, kan celebranten vælge dem, som synes bedst egnede, eller tilføje andre, som tager hensyn til de særlige omstændigheder.

P: Vor Gud og Herre, som skabte verden
og vidunderligt opfyldte den med tegn på kraft,
helligede også fra begyndelsen menneskets arbejde,
for at vi med ydmyg lydighed mod Skaberens godhed
i hverdagens skabende arbejde
omsorgsfuldt og udholdende skal hengive os til ham.
A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som gav os arbejdet som en lov,
så at vi med flid går til håndens og åndens virke
for at fuldbyrde de skabte ting.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som ville, at din Søn,
der blev menneske for vor skyld,
i ydmyghed skulle udøve et håndværk.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som i Kristus gjorde vort arbejdes åg godt
og dets byrde let.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som opmuntrer os ved dit forsyn,
så at vi gør vort ypperste i vort arbejde
og altid med større umage.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som gerne tager imod vort arbejde, som vi bærer frem for dig,
så at det må tjene os til oprejsning,
være til glæde for vor næste
og bidrage til bedre kår for fattige.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

F: Velsignet er du, Herre,
som lader brødet og vinen,
frugten af vore hænders værk,
blive ophøjet til Eukaristiens værdighed.

A: Herre, styrk vore hænders værk.

Velsignelsen

612. Siges forbønnerne ikke, opfordrer celebranten inden velsignelsen alle til bøn om Guds hjælp.

Lad os bede.

Alle kan bede et øjeblik i stilhed. Herefter følger velsignelsesbønnen.

613. Celebranten beder med udbredte arme:

a) Velsignelse af et kontor

Gud, i din visdom
velsigner du alle menneskers anstrengelser –
håndens såvel som åndens:
Giv, at enhver, som på dette sted (*stedets navn*)
med omhu skal undersøge spørgsmål
og løse vanskeligheder,
også med din hjælp
beredvilligt må kunne virkeliggøre det,
som de har fået indsigt i.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen

b) Velsignelse af et værksted, fabrik, produktionssted

Gud,
din Søn har udført håndens arbejde
og derved ophøjet det menneskelige arbejdes værdighed.
Han har også givet os,
at vi ved vort arbejde må være forbundet med hans frelserværk
Styrk dine troende gennem denne velsignelse,
for at de, der arbejder for at tilvirke det, du har skabt,
må erkende deres værdighed.
Lad dem glæde sig over,
at de er bestemt til at bidrage til det menneskelige fællesskabs vel
og til lovprisning af dig.
Det beder vi om ved Kristus vor Herre.

R: Amen.

c) Velsignelse af en butik, handelsfirma, erhvervsbygning

Gud, du sørger for alt som en Fader.
Du har overgivet jorden og det, den frembringer, til menneskene,
for at deres arbejde må bidrage
til at forsyne enhver med de goder, du har skabt.
Velsign alle, der arbejder færdes her.
Lad dem handle retfærdigt og næstekærligt
ved salg og køb af varer,
så de kan vise, at de ønsker at fremme det almene vel
og dermed kunne glæde sig over
at bidrage til fremskridtet i det jordiske samfund.
Det beder vi dig om ved Kristus vor Herre.

R: Amen.

614. Efter velsignelsen bestænder celebranten de tilstedeværende og lokalerne med vievand.
Herunder kan man synge en passende sang.

Ritualets afslutning

615. Celebranten afslutter ceremonien med at strække hænderne ud over de tilstedeværende og sige:

Gud, al godheds Fader,
gav os budet om næstekærlighed,
så at mennesker i alle ting broderligt må hjælpe hinanden.
Han se med sin kærlighed
til jer og alle, som træder herind.

A: Amen.

Til slut velsigner han alle, som er til stede:

Den almægtige Gud,
Fader, Søn + og Helligånd,
velsigne alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

616. Det anbefales at afslutte ceremonien med en passende sang.

Appendiks

Ritual for velsignelse af menighedshus eller menighedslokale

Indledning

Det følgende ritual er udarbejdet til brug i forbindelse med velsignelse af et menighedshus eller et menighedslokale.

Indledende riter

1. Når gruppen er samlet på et egnet sted, siger celebranten efter en passende sang:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle betegner sig med korsets tegn og svarer:

Amen.

2. Celebranten hilser de tilstedeværende:

Nåde og fred være med jer,
I, som er Kirken og Guds hellige folk.

Eller med andre ord fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

Eller andet i overensstemmelse med hilsenen.

3. Med disse eller lignende ord forbereder celebranten de tilstedeværende på at modtage velsignelsen:

Jesus har lovet os: ”For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem.” De rum, hvor en menighed mødes, er ikke blot menneskelige mødesteder, de tjener samtidig til opbygning af menigheden ved ord og gerning; de fremmer på den måde menneskers møde med Gud.

4. Efter de indledende ord kan man eventuelt synge Herre, forbarm dig, (Kyrie eleison). Derefter beder celebranten:

Lad os bede.

Herre, vor Gud,

vi takker dig for den gave,

du giver os ved at kalde os sammen til denne fest.

Den holder dét levende i os,
som vi overladt til os selv ellers ville glemme og miste.
Styrk vort fællesskab med dig og med hinanden.
Skænk os den Ånd, der udgår fra dig og din Søn,
Jesus Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Skriftlæsning

5. En lektor, en af de tilstedeværende eller celebranten selv læser fra Den Hellige Skrift:

1 Kor 12,12-27 ”I er Kristi legeme og hver især hans lemmer.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver til menigheden i Korinth.

Ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus. For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke.

Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange. Siger foden: ”Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet,” er den dog alligevel en del af legemet, og siger øret: ”Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet,” er det dog ligefuldt en del af legemet. Var hele legemet øje, hvad blev der så af hørelsen? Og var det hele hørelse, hvad blev der så af lugtesansen? Gud har nu engang givet hver enkelt del dens plads på legemet, som han ville det. Hvis det hele kun var én legemsdel, hvad blev der så af legemet? Men nu er der mange lemmer, men ét legeme. Øjet kan ikke sige til hånden: ”Jeg har ikke brug for dig,” eller hovedet til fødderne: ”Jeg har ikke brug for jer.” Tværtimod, de lemmer på legemet, som synes at være de svageste, netop de er nødvendige, og de lemmer, som vi synes er mindre ære værd, dem giver vi desto større ære, og de lemmer, som vi undser os ved, klæder vi med desto større blufærdighed; de andre lemmer har ikke brug for det. Sådan som Gud har sammenføjet legemet, har han givet det, som mangler ære, desto større ære, for at der ikke skulle opstå splid i legemet, men lemmerne være enige og have omsorg for hinanden.

Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig.

I er Kristi legeme og hver især hans lemmer.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

6. Eller:

1 Pet 2,3-10 "Lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus."

Hør, hvad apostlen Peter skriver i sit Første Brev.

I har smagt, at Herren er god. Kom til ham, den levende sten, som blev vraget af mennesker, men er udsøgt og kostbar for Gud, og lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærkomne for Gud. For der står i Skriften:

Se, i Zion lægger jeg en hjørneste
n, udvalgt og kostbar.

Den, der tror på ham, skal ikke blive til skamme.

For jer, som tror, er den altså kostbar;

men for dem, som ikke tror,
er den sten, bygmestrene vragede,
blevet hovedhjørneste

og

en anstødssten, en klippe til at snuble over;
det er dem, der tager anstød i deres ulydighed mod ordet,
og dertil var de også bestemt.

Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys, I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

7. En vekselsang eller en anden egnet sang kan synges eller siges.

Sl 118, 1-2.5-6.8-9.17-19.26-27.28-29

R: Tak Herren, for han er god.

Hans trofasthed varer til evig tid.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.
Israel skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid. **R**

I min trængsel råbte jeg til Herren,
han svarede og førte mig ud i det åbne land.
Herren er hos mig, jeg frygter ikke,
hvad kan mennesker gøre mig? **R**

Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på mennesker.
Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på stormænd. **R**

Jeg skal ikke dø, men leve
og fortælle om Herrens gerninger.
Herren tugtede mig hårdt,
men han overgav mig ikke til døden.
Luk retfærdighedens porte op,
jeg vil gå ind og takke Herren! **R**

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!
Vi velsigner jer fra Herrens tempel.
Herren er Gud, han skal give os lys.
Lad festprocessionen danne kæde
helt op til alterets horn! **R**

Du er min Gud, jeg takker dig,
min Gud, jeg priser dig.
Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid. **R**

Eller:

Sl 127, 1.2.

**R: Hvis ikke Herren bygger huset,
arbejder bygmestrene forgæves.**

Hvis ikke Herren bygger huset,
arbejder bygmestrene forgæves.
Hvis ikke Herren våger over byen,
våger vægteren forgæves. **R**

Det er forgæves,
at I fra tidlig morgen
til sent om aftenen
slider for det daglige brød;
for den, Herren elsker,
får det, mens han sover. **R**

8. Celebranten taler eventuelt kort til forsamlingen, idet han belyser den bibelske læsning, så at alle med tro kan forstå meningen med fejringen.

Lovprisning

9. Hvis det er belejligt, kan man inden velsignelsesbønnen bede en fælles lovprisning. Celebranten kan føje andre lovprisninger til, som tager hensyn til omstændighederne.

P: Hvor to eller tre er forsamlet i Jesu navn,
dér er han selv midt iblandt dem;
lad os derfor i ydmyg og tillidsfuld kærlighed bede:

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, ved hvilket Faderen
skabte alt og så, at det var godt.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, med hvilket Faderen
betroede mennesket sit skaberværk.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, i hvilket Faderen
giver os alle gode gaver.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, ved hvilket Faderen
sender Ånden for at helliggøre verden.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, med hvilket Faderen
lader Ånden tale til menigheden.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

F: Velsignet er du, Herre,
det Ord, i hvilket Faderen
opbygger menigheden til Åndens tempel.

A: Lovet være du, Herre vor Gud.

I stedet for lovprisningen kan man synge en passende sang.

Herefter følger velsignelsesbønnen som nedenfor.

10. Siges lovprisningen ikke, opfordrer celebranten inden velsignelsen alle til bøn om Guds hjælp.

Lad os bede.

Alle kan bede et øjeblik i stilhed. Herefter følger velsignelsesbønnen.

Velsignelsen

11. Celebranten beder med udbredte arme velsignelsesbønnen:

Herre, vor Gud,
Vi takker dig i dag for dette hus/lokale,
som nu overdrages til menigheden i NN/ved NN Kirke.
Lad det kunne opfylde sin bestemmelse,
så det sammen med kirken
bliver en ramme om NN menigheds liv.

Giv, at det må hjælpe menigheden til at udføre sin opgave.
Velsign dette hus/lokale +
og stå din menighed bi,
så at alt, som finder sted her,
må tjene til dens åndelige vækst.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

12. Efter velsignelsen bestænder celebranten de tilstedeværende og lokalerne med vievand.
Herunder kan man synge en passende sang.

Eventuelt velsignes krucifiks og billeder.

Forbønner

13. Celebranten indleder:

Som Guds folk, Kristi legeme og Helligåndens tempel er vi samlet: Lad os bede for alle, hvem dette hus/lokale skal blive til gavn.

F: For vor menighed:
At den her må have et sted, der tjener til vækst
i troen, håbet og kærligheden.
Lad os bede til Herren.

A: Herre, hør vor bøn.

F: For alle, som har deres gang i dette hus,
at de vil åbne deres hjerter og sind
for deres medmenneskers anliggender og spørgsmål.
Lad os bede til Herren.

A: Herre, hør vor bøn.

F: For de søgende og tvivlende,
for de fattige og dem, som har behov for hjælp,
for unge og gamle,
for alle i enhver stand og ethvert kald:
at de her møder opmuntring og glæde,
fordybelse, tro og kristen næstekærlighed.
Lad os bede til Herren.

A: Herre, hør vor bøn.

F: For Kirken i Danmark og ud over verden:
At den for alle mennesker og folkeslag
må være som lyset på stagen og byen på bjerget.
Lad os bede til Herren.

A: Herre, hør vor bøn.

Celebranten opfordrer de tilstedeværende til at bede Herrens Bøn med disse eller lignende ord:

Lad os bede, sådan som disciplene bad sammen med Herren:

A: Fader vor.....
Thi dit er riget.....

Afslutning

15. Celebranten afslutter ceremonien med at strække hænderne ud over de tilstedeværende og sige:

P: Himlens og jordens Herre,
som har samlet os til indvielsen af dette hus/lokale,
skænke jer sin velsignelse i al dens fylde.

A: Amen.

P: Han, der gjorde Kristus til Kirkens hovedhjørneste,
gøre jer til levende stene i Kirkens bygning.

A: Amen.

P: Han lade sin Helligånd tage bolig i jeres hjerter
og gøre jer til Guds tempel,
så at I engang må få plads hos ham i det himmelske Jerusalem.

A: Amen.

Derefter siger han:

Den almægtige Gud,
Fader, Søn + og Helligånd,
velsigne alle jer, som er her til stede.

A: Amen.

16. Det anbefales at afslutte ceremonien med en passende sang.

Ritual for velsignelse af transportmidler

Kort ritual

673. Den, der forestår velsignelsen siger:

Vor hjælp er i Herrens navn.

Alle svarer:

Han, som skabte himmel og jord.

P: Herren være med jer.

A: Og med din ånd.

674. Et af følgende skriftord læses:

Joh 14,6

Jesus sagde til apostlen Thomas: ”Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.”

Eller:

Matt 22,37a.39b.40

Jesus sagde til en skriftklog: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl. Du skal elske din næste som dig selv. På de to bud hviler hele loven og profeterne.”

Velsignelsen

675. Den, der forestår velsignelsen, siger med løftede hænder:

Almægtige Gud, himlens og jordens Skaber, i din visdom har du betroet menneskene evnen til at skabe det, som er vigtigt og smukt. Vi beder dig: velsign + alle, som skal bruge denne bil/båd, cykel ... og giv, at de må færdes trygt. Lad din hellige engel følge dem og beskytte dem mod alle farer på legeme og sjæl. Giv, at førerne må udvise klogskab og ansvar for andres sikkerhed, så alle trygt kan nå frem til deres bestemmelsessted.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

677. Den, som forestår velsignelsen, bestænker de tilstedeværende og transportmidlet med vevand.

Velsignelse af en maskine eller teknisk installation

689. Den, som forestår velsignelsen, kan læse en tekst, eller der kan synges en Davidsalme.

Sl 8, 2. 3-4. 5-6. 7-9. 10

R: Min Gud, mit bjerg, hvor jeg søger tilflugt.

Herre, vor Herre!
Hvor herligt er dit navn
over hele jorden,
du som har bredt din pragt ud på himlen! **R**

Af børns og spædes mund
har du grundlagt et værn mod dine modstandere
for at standse fjender og hævnerrige.
Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der. **R**

Hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?
Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,
med herlighed og ære har du kronet det. **R**

Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,
alt har du lagt under dets fødder,
får og okser i mængde,
selv de vilde dyr,
himplens fugle og havets fisk,
dem som færdes ad havenes stier. **R**

Herre, vor Herre!
Hvor herligt er dit navn
over hele jorden! **R**

Eller:

Sl 29, 1-2.3-4.7-9.10-11

R: Vis Herrens navn ære.

Vis Herren, I gudssønner,
vis Herren ære og hæder!
Vis Herrens navn ære,
kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt. **R**

Herrens røst lyder over vandet,
ærens Gud lader tordenen rulle.
Herren er over de vældige vande.
Herrens røst lyder med kraft,
Herrens røst lyder med vælde. **R**

Herrens røst spalter ilden i flammer,
Herrens røst får ørkenen til at skælve,
Herren får Kadesh-ørkenen til at skælve.
Herrens røst får hinden til at føde
og får barken af skovens træer.
I hans tempel råber alle: Ære! **R**

Herren har taget sæde over vandfloden,
Herren troner som konge i evighed.
Herren giver sit folk styrke,
Herren velsigner sit folk med fred. **R**

Eller:

Sl 148, 1-2.3-4.5-6

R: Hans herlighed når ud over jord og himmel.

Halleluja. Lovpris Herren i himlen,
lovpris ham i det højeste!
Lovpris ham, alle hans engle,
lovpris ham, hele hans hær! **R**

Lovpris ham, sol og måne,
lovpris ham, alle lysende stjerner!
Lovpris ham, himlenes himmel
og I vande oppe over himlen! **R**

De skal lovprise Herrens navn,
for på hans befaling blev de skabt.
For evigt og altid bestemte han deres plads
og satte en grænse, de ikke måtte overskride. **R**

Velsignelsen

693. Den, som forestår velsignelsen, beder velsignelsesbønnen med løftede hænder (en lægmand med hænderne samlet):

Herre, vor Gud, dig tilkommer al lovprisning,
du, som sørger for at fuldkommengøre dit skaberværk
ved menneskets geni og arbejde,
du, som åbenbarer din godhed
gennem menneskenes opfindelser,
vi beder dig for alle,
som skal betjene sig af denne maskine/tekniske installation
til eget brug og til alles fremskridt.
Velsign **+** dem
og lad dem indse, at du er underfuld i dine værker,
og giv, at de med stor iver og glæde må tjene dig.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Velsignelse af høstens frugter

Indledning

765. Helt fra gammeltestamentlig tid har det været skik at bære frugt fra høstens afgrøde frem for at takke Gud og bede om hans velsignelse.

766. Dette ritual kan bruges af en præst, en diakon eller en lægmand, men da med de riter og bønner, som står opført for lægfolk.

767. Enkelte dele af dette ritual kan bruges, så fejringen bliver tilpasset stedets og personernes forhold, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal altid bibeholdes.

Ritual for velsignelsen

Indledende riter

768. Når menigheden er samlet, kan man synge en egnet sang, og derefter siger den, som forestår velsignelsen:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle svarer:

Amen.

769. Hvis den, der forestår velsignelsen, er præst eller diakon, hilser han de tilstedeværende og siger:

Den almægtige Gud, som har skabt himmel og jord, være med jer alle.

eller andre ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Alle svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet udtryk.

—

Hvis den, der forestår velsignelsen, er lægmand, hilser han de tilstedeværende med følgende eller lignende ord:

Lad os evigt lovprise og ophøje Gud, han, som sørger for os og giver os jordens afgrøde.

Alle svarer:

Amen.

—

771. Den, der forestår velsignelsen, forbereder de tilstedeværende til at modtage velsignelsen med følgende eller lignende ord:

For at takke Gud for hans velgerninger fejrer Kirken frem for alt det eukaristiske offer. Men eukaristiens lovprisning fortsætter i dagens forskellige tidebønner, og således lærer Kirken os, at vi altid må sige Gud tak. Lad os derfor takke Herren, som atter har skænket os jordens afgrøde. Ligesom Abel bar gaver af jordens førstegrøde frem for Gud, således må vi lære at dele disse gaver med dem, som trænger til dem, så vi kan være børn af den Fader, som er alle gode gavers giver, og leve som søskende på jorden.

Skriftlæsning

772. Derefter læses en tekst fra Den Hellige Skrift.

ApG 14,15b-17 ”Gud mætter jer og fylder jeres hjerter med glæde.”

Hør, hvad der står skrevet i Apostlenes Gerninger.

Vi forkynder, at I skal vende om fra disse tomme guder til den levende Gud, som har skabt himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer. I tidligere tider har Gud ladet alle hedninger gå deres egne veje, og alligevel har han vidnet om sig selv gennem sine velgerninger ved at give jer regn fra himlen og frugtbare årstider, ved at mætte jer og ved at fylde jeres hjerter med glæde.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

773. Eller:

5 Mos,1a.28,1-12b ”Velsignet være frugten af din jord.”

Hør, hvad der står skrevet i 5. Mosebog.

Sammen med Israels ældste gav Moses folket denne befaling: ”Hvis du adlyder Herren din Gud og omhyggeligt følger alle hans befalinger, som jeg giver dig i dag, vil Herren din Gud ophøje dig over alle jordens folk. Alle disse velsignelser skal komme over dig og nå dig, hvis du adlyder Herren din Gud:

Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken.

Velsignet være frugten af dine moderliv og frugten af din jord og frugten af dit kvæg, dine oksers afkom og dine fårs tillæg.

Velsignet være din kurv og dit dejtrug.

Velsignet være du, når du kommer hjem, og velsignet være du, når du går ud.

Herren vil slå de fjender foran dig, som rejser sig imod dig; ad én vej rykker de ud imod dig, men ad syv veje skal de flygte for dig.

Herren vil befale velsignelsen at bo hos dig, i dine forråds-kamre og i alt, hvad du har erhvervet, og Herren din Gud vil velsigne dig i det land, han vil give dig. Herren vil bekræfte dig som sit hellige folk, sådan som han har tilsvoret dig, hvis du holder Herren din Guds befalinger og vandrer ad hans veje, så alle jordens folk får at se, at Herrens navn er nævnt over dig, og må frygte for dig. Herren vil give dig frugt af dine moderliv, frugt af dit kvæg og frugt af din jord i overflod i det land, Herren lovede dine fædre at give dig. Herren vil åbne sit gode forråds-kammer, himlen, for dig og til rette tid give dit land den regn, det behøver, og velsigne al din gerning, så du kan låne ud til mange folk og ikke selv skal låne.”

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Joel 2,21-24.26-27 ”Tærskeladserne fyldes med korn.”

Hør hvad der står skrevet i Joels Bog.

Frygt ikke, agerjord!

Du skal juble og glæde dig,
for Herren har gjort store ting.

Frygt ikke, I vilde dyr,
for steppens græsgange skal grønnes;
træerne skal bære frugt,
figentræet og vinstokken give rig høst.

Zions sønner,
I skal juble og glæde jer
over Herren jeres Gud;

for han giver jer
regnen til retfærdighed,
han sender jer regnskyl,
efterårsregn og forårsregn som før.
Tærskeladserne fyldes med korn,
persekarrerne flyder over med vin og olie.
I skal spise og spise og blive mætte
og lovprise Herren jeres Guds navn,
når han handler underfuldt med jer.
Mit folk skal aldrig blive gjort til skamme.
Så skal I forstå, at jeg er hos Israel.
Jeg er Herren jeres Gud,
der er ingen anden.
Mit folk skal aldrig blive gjort til skamme.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

1 Tim 6,6-11.17-19 ” Dem, der er rige skal du byde, at de ikke skal sætte deres håb til usikker rigdom.”

Hør, hvad der står skrevet i Paulus' Første Brev til Timotheus.

Min kære! Vist er det, at gudsfrygt sammen med nøjsomhed bærer lønnen i sig selv; for tomhændet kom vi til verden, og tomhændet skal vi gå ud af den; har vi føde og klæder, skal vi lade os nøje med det. Men de, der vil være rige, falder i fristelse og baghold og henfalder til utallige tåbelige og skadelige tilbøjeligheder, som styrter mennesker i undergang og fortabelse. For kærlighed til penge er roden til alt ondt; drevet af den er nogle blevet ført bort fra troen og har voldt sig selv mange smerter.

Men du, Guds menneske, skal holde dig fra alt dette og stræbe efter retfærdighed, gudsfrygt, tro, kærlighed, udholdenhed og sagtomdighed.

Dem, der er rige i den nuværende verden, skal du byde, at de ikke må være overmodige og ikke skal sætte deres håb til usikker rigdom, men til Gud, som rigeligt skænker os alt, hvad vi behøver. Du skal byde dem at gøre godt og være rige på gode ger-

ninger, at være gavmilde og dele med andre, og samle sig en skat som en god grundvold for den kommende tid, så de kan gribe det virkelige liv.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 12,15-21 ”Dem, der er rige skal du byde, at de ikke skal sætte deres håb til usikker rigdom.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

På den tid sagde Jesus: ”Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.” Og han fortalte dem en lignelse: ”Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.”

Dette er vor Herre Jesus Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

774. Man kan her fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 67,2-3.5.7-8

**R: Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os.**

Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os,

så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene. **R**

Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmer folkene retfærdigt,
og du leder folkeslagene på jorden. **R**

Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os,
Gud velsigne os,
og hele den vide jord frygte ham. **R**

Eller:

Sl 126,4-5.6

R: Herren har gjort store ting mod os.

Vend vor skæbne, Herre,
som strømme i Sydlandet!
De, der sår under tårer,
skal høste med jubel. **R**

Grædende går han ud,
mens han bærer såsæden;
med jubel vender han hjem,
mens han bærer sine neg. **R**

Eller:

Sl 147,7.8-9.10-11

**R: Vor Herre er stor, mægtig i styrke,
hans indsigt er uden mål.**

Stem i med takkesang til Herren,
lovsyng vor Gud til citer! **R**

Han dækker himlen med skyer,
han skaffer jorden regn,
han lader græs spire frem på bjergene.
Han giver kvæget dets føde,
og ravnene, hvad de skriger efter. **R**

Herren bryder sig ikke om hestens styrke,
han glæder sig ikke over menneskets muskelkraft,
men han glæder sig over dem, der frygter ham,
og som venter på hans trofasthed. **R**

775. Den, der forestår velsignelsen, kan her holde en kort tale for de tilstedeværende. Han forklarer bibellæsningen, så de med troens hjælp kan forstå meningen med denne fejring.

Forbønner

776. Når det passer ind i situationen, kan man have fælles bøn før velsignelsen. Af de bønner, som er opført nedenfor, vælger man dem, som synes bedst egnet, eller tilføjer andre, som tager hensyn til situationen.

P: Når vi nu takker Herren og beder om hans velsignelse over vore hænders arbejde, lad os da ikke glemme, at vi i vore liv må bære retfærdighedens frugter. Lad os bede til Herren, vor Gud.

A: Herre, se i nåde til frugten af vort arbejde.

F: Almægtige Gud, du som sørger for os og i dit forsyn giver os af markens grøde, lad den frugt, vi har høstet til livets ophold, også fremme åndens vækst i os.

A: Herre, se i nåde til frugten af vort arbejde.

F: I Jesus Kristus er skabningens førstegrøde. Giv os at blive i ham, øse af hans fylde og bære rig frugt.

A: Herre, se i nåde til frugten af vort arbejde.

F: Barmhjertige Gud, frugten af vore hænders arbejde bruger du i eukaristien som et tegn på troens mysterium. Giv, at de gaver, vi bærer frem for dig, og som velsignes ved sin Søns bord, må nære Kirkens liv.

A: Herre, se i nåde til frugten af vort arbejde.

Derefter følger velsignelsen som nedenfor.

777. Når forbønnerne ikke fremsiges før velsignelsen, siger den, som forestår velsignelsen:
Lad os bede.

Alle kan her bede en stund i stilhed. Så følger velsignelsen.

Velsignelsen

778. Den, som forestår velsignelsen siger nu – hvis han er præst eller diakon med udstrakte hænder – ellers med hænderne samlet:

Lad os bede. Herre, vor Gud, alle tings skaber, af himlens dug og jordens muld skænker du os gaver i overflod. Vi takker dig for afgrøden, vi har høstet. Med disse gaver, som vi modtager af din godhed, opfylder du dine troendes ønske. Lær os alle dage at lovprise dig for din store barmhjertighed, og bag de timelige goder altid søge de evige. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

779. Eller:

Almægtige Gud, du som er god, vi beder dig, udøs din velsignelse over jordens frugter, ligesom du har nærret dem med det rette mål af sol og regn. Giv dit folk altid at takke dig for dine gaver. Giv de sultende af jordens frugtbarhed, og lad de fattige og ringe kunne prise dit hellige navn.

A: Amen.

Afsluttende ritus

780. Den, der forestår velsignelsen, afslutter ritualet, idet han vendt mod de tilstedeværende siger:

Lad os lovprise Faderen og Sønnen med Helligånden,
lovprise og ophøje Ham i evighed

A: Amen.

Velsignelse af et nyt krucifiks opstillet for at æres offentligt

Indledning

960. Blandt alle hellige billeder og symboler indtager ”det dyrebare og livgivende kors”⁵ den fornemste plads, for det er symbolet på hele påskens mysterium. Intet billede eller tegn er mere kært for det kristne folk, og intet er ældre. Det hellige kors fremstiller Kristi lidelse og sejr over døden, og samtidig forkynder det, som kirkefædrene lærte, hans hellige genkomst.

961. Det er særlig på langfredag, at korset holdes frem for at hyldes af de troende, og på festen for korsets ophøjelse den 14. september, at det fejres som Kristi sejrstegn og livets træ, men det har også en fremtrædende plads i kirkerummet og møder menighedens blik hver gang den samles til messe. I de kristne hjem har korset gerne en fremtrædende plads. Alt efter de lokale forhold, rejser de kristne med fuld ret korset som et offentligt vidnesbyrd om deres tro og som et tegn på den kærlighed, som Gud omfatter alle mennesker med.

962. Når et kors skal stilles på en fremtrædende plads i kirken, bør korset være forsynet med et ”corpus” fæstet til korstræet.

963. Dette ritual kan bruges af en præst. Han bør tilpasse fejringen til forholdene på stedet, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal bevares. Hvis en biskop, hvilket anbefales, forestår velsignelsen tillempe alt i overensstemmelse hermed.

964. Velsignelsen af et nyt kors kan foregå på en hvilken som helst dag og tid på dagen, undtagen askeonsdag, påskens hellige triduum og Alle Sjæles Dag, men man vælger helst en dag, hvor flest muligt af de troende kan samles. De troende bør forberedes til at tage aktivt del i ritualet.

965. Dette ritual er kun beregnet på to forskellige tilfælde:

- a) Den højtidelige velsignelse af et kors, som er rejst på et offentligt sted, som ikke er en kirke.
- b) Velsignelsen af det kors, som indtager hovedpladsen i kirkerummet, hvor menigheden samles.

Velsignelse af et krucifiks

Indledende riter

966. Hvis det er muligt går de troende i procession fra kirken eller fra et andet egnet sted til stedet, hvor det nye kors er rejst. Hvis en procession ikke kan gennemføres, samles de troende ved det nye kors.

⁵ Nikenske koncil II, Act. VII: Mansi XIII, 378; Denziger-Schönmetzer, 601.

Celebranten siger efter en passende sang:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korsets tegn og svarer:

Amen.

967. Celebranten hilser de troende og siger:

Nåde være med jer alle fra vor Herre Jesus Kristus,
naglet til korset for vor skyld.

Eller med andre ord fra Den Hellige Skrift.

Menigheden svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet svar.

968. Derefter holder celebranten en kort tale for at forberede de troende til fejringen og forklarer menigheden meningen med ritualet med følgende eller lignende ord.

Kære troende, når vi nu højtideligt skal velsigne et nyt kors, lad os i tro ære Guds evige forsyn. Ved dét er korsets mysterium blevet sakramentet for hans barmhjertighed.

Når vi ser på dette kors, lad os så betragte det som et kærlighedens sakramente, det synlige tegn på, at Kristus elsker sin Kirke.

Når vi hilser dette kors, lad os da mindes, at Kristus med sit blod fjernede alt, som skiller, og gjorde de forskellige folkeslag til ét gudsfolk.

Når vi hylder dette kors, lad os så have i tankerne, at vi er – og bekender os som – Kristi disciple. Giv, at vi følger ham helhjertet og dag for dag tager vort kors op og beredvilligt følger Ham.

Måtte vi med andagt tage del i denne ceremoni, så korsets mysterium lyser for os med større klarhed, og vi må få lov til at erfare dets kraft i vort liv.

969. Derefter siger celebranten:

Lad os bede.

Alle beder i stilhed en kort stund. Så forsætter celebranten:

Gud, da din Søn skulle gå fra denne verden tilbage til dig, forsonede han menneskeslægten med dig ved sin død på korsets træ.

Se i nåde til disse dine tjenere, som har rejst dette frelsens tegn. Giv, at de med dets hjælp dagligt kan bære deres kors og leve ef-

ter Evangeliet for derved lykkeligt at nå frem til deres himmelske mål. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

970. Celebranten siger eventuelt:

Lad os drage frem i fred.

971. Processionen bevæger sig under sang til det sted, hvor korset er rejst.

(Jf. Gal 6,14: Men gid det aldrig må ske for mig, at jeg er stolt af andet end af vor Herre Jesu Kristi kors, ved ham er verden blevet korsfæstet for mig, og jeg for verden.)

Antifon:

R: Rose os skal vi af vor Herres Jesu Kristi kors.

Kombineret med salme 98 eller en hymne eller en anden egnet sang.

Sl 98, 1a. 1b-3. 4-6. 7-9

Syng en ny sang for Herren,
for han har udført undere; **R**

hans højre hånd og hellige arm
har skaffet ham sejr.
Herren har kundgjort sin frelse,
for folkenes øjne
har han åbenbaret sin retfærdighed.
Han har husket på sin godhed
og sin trofasthed mod Israels hus.
Hele den vide jord har set
vor Guds frelse. **R**

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden,
bryd ud i jubel og lovsang!
Lovsyng Herren til citer,
til citer og klingende spil,
til trompeter og hornets klang,
bryd ud i fryderåb for kongen, Herren! **R**

Havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
jorden og de, der bor på den.
Strømmene skal klappe i hænderne,
alle bjerge skal juble

for Herren; for han kommer
for at holde dom over jorden.
Han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene med retskaffenhed. **R**

Ære være Faderen og Sønnen
og Helligånden,
som det var i begyndelsen,
så nu og altid
og i al evighed. Amen. **R**

972. Hvis der ikke skal være nogen procession, følger læsningen af Guds Ord lige efter bøn-
nen, og sangen udelades.

Skriftlæsning

973. Derefter læser lektoren, en af de tilstedeværende eller celebranten selv, en eller flere tek-
ster fra Den Hellige Skrift. Teksterne vælges blandt dem, som er opført nedenfor, eller i Lek-
tionaret for korsets mysterium⁶, med tilsvarende responsoriesalmer eller med pauser i stilhed
mellem læsningerne. Læsningen af Evangeliet skal altid have den vigtigste plads. De læsnin-
ger for Herrens lidelse, som er opført i Lektionaret, kan også bruges⁷.

Fil 2,5-11 ”Han ydmygede sig og blev lydige indtil døden, ja, døden på et kors.”
Hør, hvad apostlen Paulus skriver til menigheden i Filippi.

Mine kære!
I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus,
han, som havde Guds skikkelse,
regnede det ikke for et rov
at være lige med Gud,
men gav afkald på det,
tog en tjeners skikkelse på
og blev mennesker lig;
og da han var trådt frem som et menneske,
ydmygede han sig
og blev lydige indtil døden,
ja, døden på et kors.

⁶ Jf. Missale Romanum, Ordo Lectionum Missæ, nr. 969-974.

⁷ Jf. ibidem, nr. 975.

Derfor har Gud højt ophøjet ham
og skænket ham navnet over alle navne,
for at i Jesu navn
hvert knæ skal bøje sig,
i himlen og på jorden og under jorden,
og hver tunge bekende:
Jesus Kristus er Herre,
til Gud Faders ære.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

974. Eller:

4 Mos 21,4-9 "Hvis nogen blev bidt af en slange og rettede sit blik mod kobberslangen, beholdt han livet."

Hør, hvad der står skrevet i Fjerde Mosebog.

I de dage brød hebræerne op fra bjerget Hor i retning mod Sivhavet for at gå uden om Edom. Undervejs mistede folket tålmodigheden og talte mod Gud og mod Moses: "Hvorfor har I ført os op fra Egypten for at dø i ørkenen? Her er jo hverken brød eller vand, og vi er lede ved den elendige føde."

Men Herren sendte slanger, som bed folket, og mange israelitter døde. Da kom folket til Moses og sagde: "Vi har syndet, for vi har talt mod Herren og mod dig. Bed til Herren om, at han skal fjerne slangerne fra os!" Moses bad for folket, og Herren sagde til Moses: "Lav en slange og sæt den på en stang! Enhver, der er blevet bidt, og som ser på den, skal beholde livet."

Så lavede Moses en kobberslange og satte den på en stang; hvis nogen så blev bidt af en slange og rettede sit blik mod kobberslangen, beholdt han livet.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

1 Kor 2,1-5 ”Jeg forkyndte Guds hemmelighed for jer.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit første brev til menigheden i Korinth.

Brødre, da jeg kom til jer, forkyndte jeg ikke Guds hemmelighed for jer med fremragende talekunst eller visdom, for jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet. Jeg optrådte hos jer i svaghed og med megen frygt og bæven, og min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis, for at jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Heb 4,12-16 ”Lad os med frimodighed træde frem for nådens trone.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i Brevet til Hebræerne.

Mine kære! For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger. Ingen skabning kan være usynlig for ham, alt ligger blottet og åbent for hans øjne, og ham står vi til regnskab for.

Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er steget op igennem himlene, Jesus, Guds søn, så lad os holde fast ved den bekendelse. For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. Lad os altså med frimodighed træde frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Joh. 3.13-17 ”Menneskesønnen skal ophøjes.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

I de dage sagde Jesus: Ingen er steget op til himlen undtagen den, der steg ned fra himlen, Menneskesønnen.

Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes, for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham. For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 19,25-27 ”Ved Jesu kors stod hans mor.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: ”Kvinde, dér er din søn.” Derpå sagde han til disciplen: ”Dér er din mor.” Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

975. Man kan her fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 22. 8-9. 17-18a. 23-24b

R: Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?

Alle, der ser mig, spotter mig,
de vrænger mund og ryster på hovedet:
”Han har overgivet sin sag til Herren, lad ham udfri ham,
han må redde ham, han holder jo af ham!” **R**

Hunde omgiver mig,
en flok af forbrydere står omkring mig;
de har gennemboret mine hænder og fødder,
jeg kan tælle alle mine knogler. **R**

Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre,
i forsamlingens midte vil jeg lovprise dig:
Lovpris Herren, I der frygter ham,
vis ham ære, hele Jakobs slægt, **R**

Eller:

Sl 31, 2+6. 12-13. 15-16

R: Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.

Herre, hos dig søger jeg tilflugt,
lad mig ikke for evigt blive til skamme,
udfri mig i din retfærdighed!
I dine hænder betror jeg min ånd,
du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud. **R**

Jeg bliver spottet af alle mine fjender,
selv af mine naboer.
Mine venner er bange for mig,
de, der ser mig på gaden, flygter for mig.
Jeg er slettet af erindringen, som var jeg død,
jeg er blevet som et kar, der kastes bort. **R**

Men jeg stoler på dig, Herre,
jeg siger: Du er min Gud.
Mit livsløb er i din hånd,
red mig fra mine fjender og forfølgere! **R**

Eller:

Sl 55, 5-6. 13. 14-15. 17-18. 23

R: Kast din byrde på Herren, så vil han sørge for dig.

Hjertet skælver i mig,
dødsangsten kommer over mig,
skræk og rædsel fylder mig,
frygt indhyller mig. **R**

Det er ikke en fjende, der håner mig,
det kunne jeg bære;
det er ikke en modstander, som hoverer over mig,
ham kunne jeg skjule mig for. **R**

Men du, min ligemand,
min ven, du som jeg kender,
vi som nød hinandens fortrolighed,
når vi vandrede i festtoget i Guds hus. **R**

Jeg vil råbe til Gud,
og Herren skal frelse mig.
Aften og morgen og middag
vil jeg klage og stønne,
og han skal høre mig. **R**

Kast din byrde på Herren,
så vil han sørge for dig.
I al evighed
lader han ikke den retfærdige vakle. **R**

976. Celebranten kan her i korthed forklare bibellæsningen for de tilstedeværende, så de kan forstå meningen med ceremonien.

Velsignelsen

977. Efter prædikenen står celebranten foran korset og fremsiger velsignelsen med løftede hænder:

Velsignet være du, Herre, hellige Fader.
I din uendelige kærlighed omskabte du træet,
hvor mennesket engang høstede død og undergang,
til et middel for frelse og liv.
Da hans time var inde,
steg vor Herre Jesus,
han som er præst, profet og konge,
frivilligt op på korsets træ,
som blev hans herligheds trone,
hans offeralter og hans sandheds lærestol.
Løftet op over jorden besejrede han den gamle fjende,
og klædt i blodets purpur
drog han i medynk alle ting til sig.
Med udstrakte hænder
bar han sit liv frem som offer til dig, hellige Fader,
og med frelsende kraft fyldte han den nye pagts sakramenter.
Ved sin død virkeliggjorde han sine egne ord
om hvedekornet, som ved sin død bærer frugt i mange fold.
Herre, vi beder dig:
Giv, at dine troende, som hylder dette frelsens tegn,
må høste forløsningens frugter:
dem Jesus Kristus vandt os ved sin lidelse.
Måtte vi nagle vore synder til hans kors
og således kue vort hovmod og vinde styrke i vor svaghed.
Måtte vi i korset hente trøst i vore trængsler,
trygt søge tilflugt til det i alle farer
og gå uskadte gennem verden, styrket ved dets kraft –
indtil du, Herre, tager imod os i dit himmelske rige.

A: Amen.

978. Eller:

Herre, hellige Fader,
efter din vilje blev din Søns kors
kilde til al velsignelse

og ophav til al nåde.
Stå i din godhed os bi,
som her har rejst dette kors til tegn på vor tro.
Giv, at vi på jorden altid holder fast ved
Kristi lidelses mysterium
og derigennem når frem til opstandelsens glæde.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

979. Celebranten lægger røgelse i røgelseskarret og incenserer korset. Derefter synges:

Antifon:

Herre, vi tilbeder dit kors,
vi lover og priser din hellige opstandelse,
thi se, på grund af korsets træ
er der kommet glæde over alverden.

Eller:

Frels os, Herre vor Gud,
ved korsets tegn
fra vore fjender.

Eller en egnet sang, f.eks. Skriv dig, Jesus, på mit hjerte.

980. Efter sangen bliver korset hyldet af celebranten, det øvrige præsteskab og de troende, dersom dette let kan lade sig gøre. De går frem til korset én efter én og viser det et tegn på ærbødighed, alt efter stedets skik. Hvis dette ikke kan gøres, opfordrer celebranten i korthed menigheden til at hylde korset, enten ved en kort stilhed eller med et egnet svar, f.eks.:

Dette tegn skal stå på himlen,
når Herren kommer til dom.

Afsluttende ritus

981. Efter korsets hyldning følger forbønnerne, enten på vanlig vis under messen eller som foreslået her.

Forbønner

P: Lad os tillidsfuldt bede til vor Frelser, som løskøbte os med sit kors, og sige:

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

F: Kristus, du gav afkald på at være lige med Gud, tog en tjeners skikkelse på og blev menneske som vi.

– Giv alle kirkens børn at blive dig lig i ydmyghed.

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

F: Kristus, du ydmygede dig og blev lydige indtil døden, ja døden på et kors.

– Giv dine tjenere kraft til lydighed og udholdenhed.

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

F: Kristus, så højt har Gud ophøjet dig, at han gav dig navnet over alle navne.

– Gør dine troende trofaste i din tjeneste.

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

F: Hvert knæ skal bøje sig i dit navn, i himlen og på jorden og under jorden.

– Drag alle mennesker til dig, så de kan ære og tilbede dig i sandhed.

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

F: Kristus, hver tunge skal bekende: Du er Herre til Guds Faders ære.

– Tag imod vore afdøde brødre og søstre i dit riges evige glæde.

A: Frels os, Herre, ved dit kors.

982. Derefter bedes Fader vor, som celebranten kan indlede med følgende eller lignende ord:

Lad os, efter at vi nu har fordybet os i den lidende Herres ord og eksempel, overgive os til Gud Faders vilje i den bøn, Kristus selv har givet os.

Fader vor ...

...men frels os fra det onde.

Celebranten fortsætter straks:

Barmhjertige, evige Gud,
efter din vilje har din Énbårne Søn båret korsets træ
for at frelse alle mennesker.
Giv os, der her på jorden
har lært dette Kristi mysterium at kende,
i himlen må fortjene at modtage
frugten af hans forløsning.
Han, som lever og råder, med dig
fra evighed til evighed.

A: Amen.

983. Celebranten velsigner menigheden på sædvanlig vis, men diakonen forestår bortsendelsen.

Ritual for velsignelse af billeder, som opstilles for at æres af de troende

Indledning

984. Gud skabte mennesket i sit billede. Dette guddommelige billede, som mennesket ved at synde krænkede i sin egen person, har Kristus, den usynlige Guds fuldendte billede, genskabt ved sin død. I Kristus bliver hver af hans disciple en ny skabning, og de forvandles til hans billede ved Helligåndens kraft.

985. For at de troende skal få en dybere indsigt i Guds herligheds mysterier, som genspejles i Jesu Kristi åsyn og stråler frem i hans helgener, og for at vi selv skal blive ”lys i Herren”, opfordrer Kirken, vor mor, os til at ære de hellige billeder. Dersom disse har høj kunstnerisk og religiøs værdi, kan de rumme en afglans af den skønhed, som kommer fra Gud og fører til Gud. For ikke blot minder billederne os om Jesus Kristus og om de hellige, som fremstilles, men på en vis måde gør de dem synlige for de troendes øjne. Jo oftere vi ser dem afbildet, desto hurtigere ledes betragteren til at mindes og længes efter dem, som billederne forestiller.⁸

Ærbødigheden for de hellige billeder hører derfor med til de specielle former for dyrkelse, som vi skylder Kristus Herren, og, om end på en anden måde, også hans hellige,⁹ ”ikke fordi man tror, at disse billeder har nogen guddommelighed eller virkekraft, så de skal tilbedes af den grund”, men fordi den ære, som vises dem, retter sig mod de personer, som billederne fremstiller¹⁰.

986. Når et nyt helligt billede opstilles for at æres af de troende, specielt i en kirke (ifølge Konstitutionen om liturgien nr. 125), er det bedst at velsigne det efter det ritual, som her forelægges. Rituallet anvendes ikke under messen. Hvis det derimod drejer sig om et helligt billede, som blot skal æres i de troendes hjem, velsignes det efter det ritual som beskrives i Ritual for velsignelse af genstande, som skal bruges til andagtsøvelser. (nr. 1162-1182).

987. Dette kapital indeholder tre ritualer:

- a) Ritual for velsignelse af et billede af vor Herre Jesus Kristus.
- b) Ritual for velsignelse af et billede af den salige Jomfru Maria.
- c) Ritual for velsignelse af et billede af en eller flere helgener.

988. De ritualer, som her fremlægges, kan bruges af en præst. Han kan udvælge enkelte elementer, så fejringen bliver tilpasset forholdene på stedet, men rituallets struktur og vigtigste elementer må bibeholdes. Dersom en biskop, hvilket anbefales, leder rituallet, tillempes alt på bedste måde.

989. Velsignelsen af et helligt billede foretages i forbindelse med en vesper, som har tilknytning til billedets indhold.

Vesper fejres på sædvanlig vis. Efter salmerne passer det med en længere læsning, valgt blandt dem, som er opført i Lektionaret for Herrens, den salige Jomfru Marias og helgenernes fester. Derefter holder celebranten en prædiken, hvor han forklarer bibellæsningsen og de hellige billeders betydning i Kirken.

⁸ Nikenske koncil II, Act VII; Mansi XIII, 378; Denzinger-Schönmetzer, 601.

⁹ Jf. Vatikankoncil II, Kons. de sacra Liturgia (Sacrosantum Concilium, nr. 111.)

¹⁰ Tridentinerkoncil, Sessio XXV; ; Denzinger-Schönmetzer, 1823.

Efter bibellæsningen eller prædikenen overvejer alle Guds ord en stund i stilhed. Derefter synges responsoriet fra tidebønnens liturgi eller en sang af samme karakter.

Efter sangen fremsiger celebranten velsignelsen, og denne følges af Magnificat med tilhørende antifon. Mens Magnificat synges, hyldes altret, korset og billedet med røgelse. Vesper fortsætter og afsluttes på sædvanlig måde.

Ritual for velsignelse af et billede af vor Herre Jesus Kristus

Indledende riter

990. Når menigheden er samlet, kan man synge en egnet sang. Efter sangen siger celebranten:
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korstegn og svarer:

Amen.

991. Derefter hilser celebranten de tilstedeværende og siger:

Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og fra vor Herre Jesus Kristus, han som er den usynlige Guds billede.

eller med andre ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Menigheden svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet svar.

992. Derefter taler celebranten i korthed til de troende for at forberede dem til fejringen og forklarer meningen med ritualet. Dette kan ske med følgende eller lignende ord:

Kære brødre og søstre.

Dette er en glædens dag, hvor vi skal takke og prise Gud for det nye billede af vor Herre Jesus Kristi ... (fødsel, korsfæstelse osv.). Vi stiller det frem, så de troende kan give det sin hyldest. Fremfor alt skal det minde os om, at Kristus er den usynlige Guds synlige billede. Guds evige Søn, som steg ned i Jomfruens skød, er Gud Faders billede og sakramente. Han har selv sagt: ”Den, som ser mig, ser Faderen”. Lad os derfor, idet vi ærer dette billede, vende vort blik mod Kristus, som råder med Faderen og Helligånden i evighed.

Skriftlæsning

993. Derefter læser lektoren, en af de tilstedeværende eller celebranten selv, en eller flere tekster fra Den Hellige Skrift. Teksterne vælges fortrinsvis blandt dem, som er opført i Missale Romanum eller tidebønnernes Lektionarium for fejringen af det mysterium, som billedet fremstiller, med tilsvarende responsoriesalmer eller med pauser i stilhed mellem læsningerne. Læsningen af Evangeliet skal altid have den vigtigste plads. De tekster, som er opført nedenfor, kan også bruges.

Kol 1,12-20 ”Kristus Herren er billede af den usynlige Gud”.

Hør, hvad der står skrevet i apostlen Paulus' Brev til Kolosenserne.

Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer delige til at få del i de helliges arv i lyset. Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige; i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse.

Han er den usynlige Guds billede,
al skabnings førstefødte.

I ham blev alting skabt
i himlene og på jorden,
det synlige og det usynlige,
troner og herskere,
magter og myndigheder.

Ved ham og til ham er alting skabt.

Han er forud for alt,
og alt består ved ham.

Han er hoved for legemet, kirken.

Han er begyndelsen, den førstefødte af de døde, for at han i alle ting skulle være den første. For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsone alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

994. Eller:

Joh 14,1-11 "Den som ser mig, ser Faderen."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

På den tid sagde Jesus til sine disciple: "Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen." Thomas sagde til ham: "Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?" Jesus sagde til ham: "Jeg er ve-

jen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.”

Filip sagde til ham: ”Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.” Jesus sagde til ham: ”Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen; og hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen. Beder I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A. Priset være du Kristus.

Vekselsang

997. Her kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 8,4-5. 6-7a

R: Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn over hele jorden.

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,
hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det? **R**

Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,
med herlighed og ære har du kronet det.
Du har gjort det til hersker over dine hænders værk. **R**

Eller:

Åb 15,3.4

R: Frygt Gud og giv ham ære!

De, der har sejret
synger Guds tjener Moses' sang og Lammets sang:
Store og underfulde er dine gerninger,
du Herre, Gud, Almægtige,
retfærdige og sande er dine veje,
du folkenes konge. **R**

Hvem må ikke frygte dig, Herre,
og ære dit navn?
For du alene er hellig,
alle folkeslag skal komme og tilbede dig,
for dine retfærdige domme er blevet åbenbare. **R**

Celebranten kan her i korthed forklare bibellæsningen for de tilstedeværende, så de kan forstå meningen med ceremonien.

Forbønner

997. Når det passer ind i sammenhængen, kan man holde en fælles bøn før velsignelsen. Af de forbønner, som er opført nedenfor, vælger man dem, som synes mest egnet, eller tilføjer andre, der tager hensyn til situationen.

P: Lad os bede til Gud, vor Fader, som gav os sit Ord som vor frelser og genløser. Ved ham er alt blevet skabt, og alt består i kraft af ham. Derfor beder vi:

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, din Søn er den uendelige Visdom og den højeste Sandhed.
– Giv, at vi dag for dag vokser i kundskab om ham og altid lever i hans nærhed.

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, da du sendte din Søn herved, fyldte du al jorden med jubel.
– Lad vore hjerter glæde sig i hans nærvær.

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, du salvede Kristus til præst, konge og profet.
– Giv, at vi som hans trofaste tjenere og efterfølgere kan frembære et offer, som er ham til behag.

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, i Kristus gav du os en mester, som var mild og ydmyg af hjerte.

– Giv os at tage lærdom af hans godhed og mildhed.

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, ved blodet fra Kristi kors har du forsonet alle ting med dig.
– Hjælp os til at virke for enhed og fred.

A: Genskab os i din Søns billede.

F: Fader, i dit uransagelige forsyn lod du vor Frelser give sit liv på korsets træ for at tilintetgøre døden og det ondes magt.

– Lad os forenes med ham i hans død, så vi kan få del i hans opstandelse.

A: Genskab os i din Søns billede.

Så følger velsignelsen som nedenfor.

998. Når der ikke er forbønner før velsignelsen, opfordrer celebranten alle til at bede om Guds hjælp med følgende eller lignende ord:

Kære venner, lad os bede Gud, vor almægtige Fader, at vi, som ihukommer Kristi mysterium, må opnå frugten af den frelse, han har vundet os.

Her kan alle bede en stund i stilhed.

Velsignelsen

999. Celebranten fremsiger velsignelsen med løftede hænder:

Vi velsigner dig, Fader, du som elsker menneskeslægten.

Du sendte dit Ord til verden, for at han skulle fødes af den uplettede Jomfru som vor Frelser og som den førstefødte af mange brødre, lig os i alle ting, dog ikke i synd.

I Kristus gav du os det højeste forbillede på hellighed: Kirken ærer hans barndom, og i det hjælpeløse barn i vuggen tilbeder den Gud, den Almægtige.

I Jesu ansigt skuer Kirken sit eget åsyn, og af livets ord fra hans mund fyldes den med din visdom.

Fra dybderne af hans hjertes kærlighed tændes den af Åndens ild, sendt til vor genfødelse.

I blodets guddommelige purpur, som indhyller ham, tilbeder Kirken det dyrebare blod, som gør den hvid som sne.

I glæden over Kristi opstandelse får Kirken, som en forsmag, del i brudgommens herlighed.

Ydmygt beder vi dig, Herre, at dine troende, som ærer dette billede af Kristus, må have det samme sindelag, som er i Kristus, Jesus. Lad dem, som nu bærer det jordiske menneskes billede, engang også afspejle billedet af det himmelske menneske.

Fader, måtte din Søn for dine troende være
vejen, som fører dem til dig,
sandheden, som oplyser deres hjerter,
livet, som nærer og levendegør dem.

Måtte han for dem være
lyset, som forjager mørket,
klippen, hvor de trætte finder hvile,
porten, de går gennem ind i det nye Jerusalem,
hvor han lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

1000. Eller:

Gud, du bor i det lys, som intet menneske kan fatte, og du elsker os med så stor kærlighed, at du, som er usynlig, viste dig for os i Kristi synlige skikkelse.

Se med godhed til disse dine tjenere, som har udført dette billede af din Søn. Måtte de, der ærer dette billede, ligedannes med ham, som lever og råder fra evighed til evighed.

A: Amen.

1001. Efter velsignelsen lægger celebranten røgelse i røgelseskarret og incenserer billedet, mens der synges en antifon, en hymne eller en sang om det mysterium, som billedet fremstiller, eller en anden egnet sang.

Afsluttende ritus

1002. Celebranten velsigner menigheden med hænderne udstrakt over dem og siger:

Guds fred, som overgår al forstand, bevare jeres hjerter og tanker i kundskaben om Gud og i kærligheden til ham og hans Søn, vor Herre Jesus Kristus.

A: Amen.

P: Den almægtige Gud, Faderen, Sønnen + og Helligånden, velsigne jer alle.

A: Amen.

1003. Det anbefales, at ritualet afsluttes med en egnet sang.

Ritual for velsignelse af et billede af Jomfru Maria

Indledende riter

1004. Når menigheden er samlet, kan man synge en egnet sang. Efter sangen siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korstegn og svarer:

Amen.

991. Derefter hilser celebranten de tilstedeværende og siger:

Nåde fra vor herre Jesus Kristus, født af Jomfru Maria,
Gud, vor Faders kærlighed og Helligåndens samfund være med
jer alle.

eller med andre ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Menigheden svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet svar.

992. Derefter taler celebranten i korthed til de troende for at forberede dem til fejringen og forklare meningen med ritualet. Dette kan ske med følgende eller lignende ord:

Kære brødre og søstre.

Opfyldt af glæde er vi samlet for at velsigne et billede af Jomfru Maria. Dette billede skal vise, hvor nært den salige Jomfru er knyttet til Kristus og hans Kirke. For Maria er moder til den synlige Kristus, som er den usynlige Guds billede, men hun er også et billede på Kirken. I hende ser Kirken billedet på, hvad den selv helt og fuldt ønsker at være. Hun er det ideal, den erkender som lærer og vejviser for at opnå fuldkommen forening med Kristus. Hun er det forbillede, som Kirken – Kristi Brud – holder sig til under sin apostoliske gerning.

Skriftlæsning

1007. Derefter læser lektoren, en af de tilstedeværende eller celebranten selv, en eller flere tekster fra Den Hellige Skrift. Teksterne vælges fortrinsvis blandt dem, som er opført i Missale Romanum eller tidebønnernes Lektionarium, enten for fællesmesser og fællesofficier eller for helgendage til ære for den salige Jomfru, med tilsvarende responsoriesalmer eller med pauser i stilhed mellem læsningerne. De tekster, som er opført nedenfor, kan også bruges.

Luk 1,42-50 ”Alle slægter skal prise mig salig.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

På den tid råbte Elisabeth med høj røst: ”Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt! Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig? For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd. Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse.”

Da sagde Maria:

Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!
Han har set til sin ringe tjenerinde.
For herefter skal alle slægter prise mig salig,
thi den Mægtige har gjort store ting mod mig.
Helligt er hans navn,
og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham,
varer i slægt efter slægt.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

1008. Eller:

Åb 11.19a;12,1-6a.10ab ”Et stort tegn viste sig på himlen.”

Hør, hvad der står skrevet i Johannes Åbenbaring.

Guds tempel i himlen blev åbnet, og hans pagts ark kunne ses i hans tempel.

Og et stort tegn viste sig på himlen, en kvinde klædt i solen, med månen under sine fødder og med en krone af tolv stjerner på sit hoved. Hun skulle føde, og hun skreg af smerte i sine fødselsveer. Og der viste sig et andet tegn på himlen, en stor ildrød drage med syv hoveder og ti horn og syv kroner på sine hoveder. Dens hale fejede en tredjedel af himlens stjerner bort og styrtede dem ned på jorden. Dragen stillede sig foran kvinden, der skulle føde, for at sluge hendes barn, så snart hun fødte. Og hun fødte en søn,

en dreng, som skal vogte alle folkeslagene med et jernscepter. Og hendes barn blev borttrykket til Gud og hans trone. Men kvinden flygtede ud i ørkenen; dér har hun et sted, som Gud har gjort rede til hende

Og jeg hørte en høj røst i himlen sige:

Nu er frelsen og magten og Riget vor Guds
og herredømmet hans salvedes.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 1,26-38 "Du skal blive med barn og føde en søn."

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: "Herren er med dig, du benådede!" Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: "Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højstes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige." Maria sagde til englen: "Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand." Englen svarede hende: "Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud." Da sagde Maria: "Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!" Så forlod englen hende.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

Joh 19,25-27 ”Kvinde, dér er din søn. Dér er din mor.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Johannes.

Ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: ”Kvinde, dér er din søn.” Derpå sagde han til disciplen: ”Dér er din mor.” Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Vekselsang

1009. Her kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 113,1-2.3-4.5-6.7-8

R: Herrens navn være lovet fra nu af og til evig tid.

Halleluja.

Lovpris, I Herrens tjenere,

Lovet være Herrens navn

lovpris Herrens navn!

fra nu af og til evig tid! **R**

Fra øst til vest

skal Herrens navn lovprises.

Herren er ophøjet over alle folkene,

hans herlighed er ophøjet over himlen. **R**

Hvem er som Herren, vor Gud,

i himmel og på jord,

så højt som han troner,

så dybt ned som han ser? **R**

Fra støvet rejser han den svage,

fra skarnet løfter han den fattige,

han sætter ham blandt fyrster,
blandt sit folks fyrster. **R**

Eller:

Luk 1,46-47.48-49.50.51.52-53.54-55

**R: Den Mægtige har gjort store ting mod mig.
Helligt er hans navn.**

Da sagde Maria:

Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud, min frelser! **R**

Han har set til sin ringe tjenerinde.
For herefter skal alle slægter prise mig salig,
thi den Mægtige har gjort store ting mod mig.
Helligt er hans navn, **R**

og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham,
varer i slægt efter slægt. **R**

Han har øvet vældige gerninger med sin arm,
splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker; **R**

han har styrtet de mægtige fra tronen,
og han har ophøjet de ringe;
sultende har han mættet med gode gaver,
og rige har han sendt tomhændet bort. **R**

Han har taget sig af sin tjener Israel
og husker på sin barmhjertighed
– som han tilsagde vore fædre
– mod Abraham og hans slægt til evig tid. **R**

1010. Celebranten kan her holde en prædiken, hvor han forklarer dels bibellæsningerne, dels den salige Jomfru Marias plads i frelsens historie.

Forbønner

1011. Når det passer, kan man holde en fælles bøn før velsignelsen. Af de forbønner, som er opført nedenfor, vælger man dem, som synes bedst egnet, eller tilføjer andre, der tager hensyn til situationen.

P: Vi priser vor Frelser, han som lod sig føde af Jomfru Maria. Lad os bede til ham og sige:

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

F: Verdens Frelser, i din genløsningsplan bevarede du din moder fra syndens urenhed. Fri os fra al synd.

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

F: Vor genløser, du skabte Jomfru Maria til din bolig og Helligåndens tempel. Gør os til et tempel, hvor din Ånd kan bo.

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

F: Du, vor ypperstepræst, efter din vilje stod din moder ved korsets fod. Giv os på hendes forbøn glæde ved at tage del i dine lidelser.

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

F: Kongernes Konge, efter din vilje blev din moder med legeme og sjæl taget op til dig i himlen. Hjælp os altid at søge det, som er oventil, og finde vor glæde i det.

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

F: Himlens og jordens Herre, du satte Maria som dronning ved din højre hånd. Giv os en dag del i hendes herlighed.

A: Herre, vi sætter vor lid til din moders forbøn.

Så følger velsignelsen, som nedenfor.

1012. Når det passer i situationen, og der ikke er forbønner, opfordrer celebranten alle til at bede om Guds hjælp med følgende eller lignende ord:

Lad os, som her er samlet, i lighed med Jesu moder og apostlene, bære vore bønner frem for vor Gud.

Her kan alle bede en kort stund i stilhed.

Velsignelsen

1013. Derefter fremsiger celebranten velsignelsen med løftede hænder:

Vi priser dig, Herre, uransagelige Gud.

Før verden blev til, indsatte du Kristus som alle tings ophav og mål, og i din kærligheds underfulde plan gjorde du den salige Jomfru til hans moder og medhjælper. Hun er Kirkens billede og forbillede, moder og forbeder for os alle. Hun er den nye kvinde, Zions ophøjede datter, som genoprettede, hvad den første Eva lagde øde. Hun forenede sine bønner med patriarkernes råb og af hjertet tog hun imod ham, som det gamle Israel ventede på.

Hun er den fattige og ydmyge tjenerinde, som fødte retfærdighedens sol, din Søn, vor Herre Jesus Kristus.

Hellige Fader, vi bønfalder dig, at dine troende, der har ladet dette billede af den salige Jomfru udføre, altid må finde beskyttelse under hendes værn, og lad det billede de betragter med øjnene, præge sig i deres hjerte.

Giv dem usvigelig tro og fast håb, tjenstvillig næstekærlighed og oprigtig ydmyghed; styrke under smerte, værdighed i fattigdom, tålmodighed i modgang, omsorg i medgang.

Måtte de skabe fred og øve retfærdighed, så de efter deres tid på jorden når frem til den evige stad, hvor vor strålende dronning og moder, den salige Jomfru, går i forbøn for os.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1014. Eller:

Gud, i den salige Jomfru Maria har du givet din Kirke på jorden et billede på den kommende herlighed. Lad dine troende, som har ladet dette billede af den hellige Maria udføre, i tillid se hen til hende, der er et lysende forbillede for hele Guds folk.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1015. Efter velsignelsen lægger celebranten røgelse i røgelseskarret og incenserer billedet, mens der synes en sang eller en hymne, som omtaler den salige Jomfru Maria med et navn, der svarer til billedets emne, eller f.eks. en af de følgende antifoner:

Velsignet af Gud den Højeste
er du, Jomfru Maria,
frem for alle andre kvinder på jorden.

eller:

Sub tuum præsídium

Under dit værn tager vi vor tilflugt,
hellige Guds moder.
Tag nådig imod de bønner, vi beder i vore trængsler, og frels os
fra alle farer.
Du evige Jomfru, velsignet og herlig!

Til din beskyttelse tyer vi, hellige Gudsmoder!
Forsmå ikke vor bøn i vore trængsler,
men fri os altid ud af alle farer,
du højlovede og velsignede Jomfru, vor Frue!
Du, som taler vor sag
og går i forbøn for os hos Gud:
Udson som med din Søn,
tal for os til din Søn,
fremstil os for din Søn!

Afsluttende ritus

1016. *Celebranten velsigner menigheden med hænderne udstrakt over dem og siger:*

Gud skænke jer sin velsignelse i rigt mål,
han, som i sin godhed genløste menneskeslægten,
da han lod den salige Jomfru Maria føde verdens Frelser.

A: Amen.

P: Måtte I altid og alle vegne erfare hendes værn, hun som for vor
skyld fødte livets ophav.

A: Amen.

P: Måtte I, som med hengivenhed fejrer hendes fest, gå herfra fyldt af åndens glæde og med håb om himlens løn.

A: Amen.

P: Den almægtige Gud, Faderen, Sønnen + og Helligånden, velsigne jer alle.

A: Amen.

1017. Det anbefales at afslutte med en egnet sang.

Ritual for velsignelse af et helgenbillede

Indledende riter

1018. Når menigheden er samlet, kan man synge en egnet sang. Efter sangen siger celebranten:

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle gør korstegn og svarer:

Amen.

1019. Derefter hilser celebranten de tilstedeværende og siger:

Nåde fra vor herre Jesus Kristus, alle helgeners krone, Guds kærlighed og Helligåndens samfund være med jer alle.

eller med andre ord, fortrinsvis fra Den Hellige Skrift.

Menigheden svarer:

Og med din ånd.

eller et andet egnet svar.

1020. Derefter holder celebranten en kort tale til de troende for at forberede dem til fejringen og for at forklare meningen med ritualet. Dette kan ske med følgende eller lignende ord:

Kære brødre og søstre.

I taknemlighed til Gud er vi samlet for at velsigne dette nye billede af den hellige N., som Kirken stiller frem til genstand for de troendes ærbødighed. Når Kirken, vor moder, opfordrer de troende til at vise helgenbilleder offentlig ære, er det først og fremmest for at synet af Kristi trofaste efterfølgere skal lede os til at søge Guds rige. Samtidig lærer de os, hvordan vi bedst kan nå frem til fuldkommen forening med ham. Som Jesu Kristi venner og medarvinger er de hellige også vore søskende, som vil vort vel, som elsker os, står os bi, omsorgsfuldt går i forbøn for os, og på underfuld måde lever i fællesskab med os.

Skriftlæsning

1021. Derefter læser lektoren, en af de tilstedeværende eller celebranten selv, en eller flere tekster fra Den Hellige Skrift. Teksterne vælges fortrinsvis blandt dem, som er opført i Missale Romanums eller tidebønnernes Lektionarium, enten for fællesmesser og fællesofficier eller for egne helgenmesser, med tilsvarende responsoriesalmer eller med pauser i stilhed mellem læsningerne. Læsningen af Evangeliet skal altid indtage den vigtigste plads. De tekster, som er opført nedenfor, kan også bruges.

Matt 5,1-12a ” Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene.”

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Matthæus.

Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem:

”Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.
Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.
Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.
Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.
Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.
Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.
Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.
Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.
Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene.”

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

1022. Eller:

Ef 3,14-19 ”I skal lære at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse.”

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i Brevet til Efeserne.

Højtelskede! Jeg bøjer mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og

længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

1 Pet 4,7b-11 ”Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået”

Hør, hvad der står skrevet i apostlen Peters Første Brev.

Højtelskede. Vær besindige og årvågne, så I kan bede; først og fremmest skal I holde fast ved den indbyrdes kærlighed, for kærlighed skjuler mange synder. Vær gæstfrie mod hinanden uden tværhed. Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået. Den, der taler, skal tale med ord fra Gud; den, der tjener, skal tjene med den kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus. Æren og magten er hans i evighedernes evighed! Amen.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Vekselsang

1023. Her kan man fremsige eller synge en responsoriesalme eller en anden egnet sang.

Sl 1,1-2.3.4.og 6

R: Han har sin glæde ved Herrens lov.

Lykkelig den, som ikke vandrer
efter ugudeliges råd,
som ikke går på synderes vej
og ikke sidder blandt spottere,
men har sin glæde ved Herrens lov
og grunder på hans lov dag og nat. **R**

Han er som et træ,
der er plantet ved bækken;

det bærer frugt til rette tid,
og dets blade visner ikke.
Alt, hvad han gør, lykkes for ham. **R**

Sådan går det ikke de ugudelige;
de er som avner,
der blæses bort af vinden. **R**

Herren kender de retfærdiges vej,
men de ugudeliges vej går til grunde. **R**

Eller:

Sl 15,2-3.4-5

R: Den retfærdige kan bo på Herrens bjerg.

Den som vandrer retsindigt,
som øver retfærdighed
og taler sandhed af hjertet;
den som ikke løber med sladder,
ikke skader sin næste
og ikke bringer skam over sin nærmeste; **R**

den som foragter den forkastede
og ærer dem, der frygter Herren;
som ikke bryder sin ed,
selv om den skader ham selv;
den som ikke låner penge ud mod renter
og ikke lader sig bestikke i sager mod uskyldige. **R**

Eller:

Sl 34,2-3.4-5.6-7.8-9.10-11

R: Jeg vil prise Herren til alle tider.

Jeg vil prise Herren til alle tider,
min mund skal altid lovsynges ham.
Jeg fryder mig over Herren,
de ydmyge hører det med glæde. **R**

Ophøj Herren sammen med mig,
sammen vil vi hylde hans navn!
Jeg søgte Herren, og han svarede mig,
han befriede mig for al min frygt. **R**

De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde,
deres ansigter skal ikke forgræmmes.
Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham,
han frelste ham af alle hans trængsler. **R**

Herrens engel lejrer sig
omkring dem, der frygter ham,
og han udfrier dem.
Smag og se, at Herren er god;
lykkelig den mand, der søger tilflugt hos ham. **R**

Frygt Herren, I hans hellige,
for de, der frygter ham, lider ingen mangel.
Løver kan lide nød og sulte,
men de, der søger Herren, mangler intet godt. **R**

1024. Her kan celebranten holde en prædiken, hvor han forklarer dels bibellæsningerne, dels de helliges rolle i Kirkens liv.

Forbønner

1025. Når det er passende i situationen, kan man holde en fælles bøn før velsignelsen. Af de forbønner, som er opført nedenfor, vælger man dem, som synes bedst egnede, eller tilføjer andre, der tager hensyn til situationen.

P: Lad os ydmygt bede til Gud, vor Fader, som former de hellige efter sin Søns billede og uophørligt helliggør dem ved sin Ånd.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

F: Gud, al helligheds kilde, i dine hellige lyser din nådes underværk i mange skikkelser. Lad os i dem fejre din storhed.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

F: Gud, du højeste visdom, ved Kristus indsatte du apostlene som Kirkens grundvold. Bevar dine troende i deres lære.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

F: Du gav dine martyrer styrke til at vidne endog med deres blod. Gør de kristne til din Søns trofaste vidner.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

F: Du gav de hellige jomfruer den særegne nådegave at efterligne Kristus i hellig renhed. Lær os at erkende jomfruelighed, viet til dig, som et særligt tegn fra himlen.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

F: I alle de hellige er du selv til stede og åbenbarer dit åsyn og dit ord. Lad dine troende føle din nærhed, når de ærer de hellige.

A: På forbøn af den hellige N. frels os, Herre.

Så følger velsignelsen, som nedenfor.

1026. Når der ikke er forbønner før velsignelsen, opfordrer celebranten alle til at bede om Guds hjælp. Han bruger følgende eller lignende ord:

I kraft af den ene Ånd er vi samlet fra mange folkeslag og alle kaldt til én hellighed. Lad os derfor ydmygt bede til den ene Gud, vor Fader.

Her kan alle bede en kort stund i stilhed.

Velsignelsen

1027. Derefter fremsiger celebranten velsignelsen med løftede hænder:

Herre, vi lovpriser dig, for du alene er hellig, og af medynk med os sendte du din Søn Jesus Kristus til verden, han som er al helligheds ophav og fuldender.

Ved Kirkens fødsel sendte han Trøsteren, Helligånden: Røsten som indvier os i hellighedens mysterier, vinden som skænker styrke og mildhed, ilden som får vore hjerter til at brænde af kærlighed, det guddommelig sædekorn, som lader nådens rige frugter spire frem.

I dag forherliger vi dig, herre, fordi du i så rigt mål har skænket den salige N. Åndens gaver, han/hun som dine tjenere har ønsket at ære ved at få lavet dette billede.

Giv, at vi selv må følge i Herrens fodspor og have den salige N.'s eksempel for øje. Således kan vi nå frem til at blive fuld-voksne i troen, så vi kan rumme Kristi hele fylde. Måtte vi ved ord og eksempel forkynde Evangeliet og altid være rede til at give vort blod for det. Måtte vi dagligt bære Herrens kors i opofrende tjeneste for dig og vore brødre og søstre og opfylde vore pligter her på jorden, så Kristi Ånd kan råde blandt os.

Vi løfter vore øjne mod himlen, hvor du, Fader, en gang vil tage imod os og lade os herske sammen med din Søn, han som lever og råder med dig fra evighed til evighed.

A: Amen.

1028. Eller:

Gud, al nådes og helligheds kilde, se i godhed til os, dine tjenere, som har ladet dette billede af den hellige N. lave. Giv os at opleve kraften i hans/hendes forbøn, han/hun som er blevet Kristi ven og medarving, og som er et lysende vidne om et evangelisk liv og vor trofaste forbeder hos dig. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1029. Efter velsignelsen lægger celebranten røgelse i røgelseskarret og incenserer billedet, mens der synes en sang eller en hymne, som passer for den helgen, hvis billede velsignes, eller en af de følgende antifoner:

Pris vor Gud, alle hans hellige,
I, som frygter ham, små og store,
for Herren, vor Gud, Altets hersker,
har overtaget herredømmet.
Lad os glæde os og juble til hans ære.

eller:

Lad folkene fortælle om de helliges visdom
og Kirken forkynde deres pris.

Afsluttende ritus

1030. Celebranten velsigner menigheden med hænderne udstrakt over dem og siger:

Gud, som er de helliges ære og fryd og lader jer få hjælp af så gode forbedere, velsigne jer altid.

A: Amen.

P: Måtte de helliges forbøn befri jer fra alt ondt, og de helliges liv være jeres forbillede, så I med iver tjener Gud og mennesker.

A: Amen.

P: Måtte I og alle vore brødre og søstre nå frem til det lovede land, hvor alle Kirkens børn skal forenes med himlens engle i evig glæde og fred.

A: Amen.

P: Den almægtige Gud, Faderen, Sønnen + og Helligånden, velsigne jer alle.

A: Amen.

1031. Det anbefales, at ritualet afsluttes med en egnet sang.

Ritual for velsignelse af vand udenfor messen

Velsignelsen

1093. Med udstrakte hænder siger celebranten:

Vi takker dig, Herre, almægtige Gud, fordi du har velsignet os i Kristus og genfødt os i ham, som er frelsens levende vand.

Velsign + dette vand, og giv, at de, som bestænkes med det, eller med det gør korsets tegn, ved Helligåndens kraft må genvinde sjælens styrke og vandre i et nyt levned.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1094. Eller:

Herre, hellige Fader, du, som har forløst os ved din Søn og genfødt os i dåben ved vand og Helligånd, vi beder dig, se til os i din barmhjertighed. Velsign + dette vand og giv, at de, som bestænkes med det, må blive fornyet på sjæl og legeme, så de kan tjene dig med rent hjerte.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Ritual for velsignelse af genstande, som skal bruges til andagtsøvelser

Indledning

1162. Det foreliggende ritual bruges til at velsigne medaljer, små kors, religiøse billeder, der skal opstilles på steder, som ikke er indviede, skapularer, rosenkranse og lignende genstande til brug ved andagtsøvelser.

1163. Særlig ved helligdomme og på valfartssteder, hvor mange troende samles, er det passende, at denne velsignelse af sådanne genstande foretages under en fælles andagt, og den kan inkluderes i specielle fejringer for pilgrimme.

1164. Dette ritual kan bruges af en præst eller en diakon. Denne må tilpasse fejringen til forholdene på stedet, men de vigtigste elementer skal bibeholdes.

1165. Under specielle forhold kan den, der forestår velsignelsen, bruge den korte formular, som er opført i nr. 1182.

Kortere ritus

1178. Til indledning siger celebranten:

Herre, vis os din barmhjertighed.

Alle svarer:

Og giv os din frelse.

1179. Celebranten kan her med et par ord forklare meningen med velsignelsen.

1180. En af de tilstedeværende eller celebranten selv læser en tekst fra Den Hellige Skrift:

Rom 8,26b.27b

Hør, hvad apostlen Paulus skriver i sit Første Brev til menigheden i Rom.

Højtelskede! Ånden kommer os til hjælp i vor skrøbelighed. For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os med uudsigelige sukke, og han, der ransager hjerterne, ved, hvad Ånden vil, for den går i forbøn for de hellige efter Guds vilje.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Kol 3,17

Hør, hvad der står skrevet i Paulus' brev til Kolossenserne.

Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og sig Gud Fader tak ved ham!

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

Eller:

Luk 11,9-10

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

På den tid sagde Jesus: Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

1181. Derefter siger celebranten med udstrakte hænder:

Måtte Herren med sin velsignelse + bistå og styrke dine bønner og løfter, så du uden at snuble vandrer gennem denne verden og lykkelig når frem til det evige liv.

Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1182. Under specielle forhold kan præsten eller diakonen bruge følgende korte bøn:

I Faderens og Sønnens + og Helligåndens navn.

A: Amen.

Ritual for velsignelse af rosenkranse

Indledning

1183. Velsignelse af flere rosenkranse kan foretages ved en ceremoni umiddelbart før rosenkransen bedes i en forsamling.

1184. Ritualet for ceremonien bruges gerne også på fester og mindedage til ære for den salige Jomfru Maria eller i anledning af en pilgrimsfærd. Rosenkranse kan velsignes sammen med andre genstande til brug ved fromhedsøvelser efter det ritual, som er beskrevet nedenfor.

1185. Dette ritual kan bruges af en præst eller en diakon. De tilpasser fejringen efter forholdene på stedet, men ritualets struktur og vigtigste elementer skal bibeholdes.

1186. Under særlige forhold kan den, der forestår velsignelsen, bruge den korte bøn, som angives i nr. 1207.

Kortere ritus

1202. Til indledning siger celebranten:

Herre, vis os din barmhjertighed.

Alle:

Og giv os din frelse.

1203. En af de tilstedeværende eller celebranten selv læser en tekst fra Den Hellige Skrift:

Luk 2,51b-52

Hør, hvad der står skrevet hos evangelisten Lukas.

Jesu mor gemte alle ordene i sit hjerte. Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

A: Priset være du, Kristus.

Eller:

ApG 1,14

Hør, hvad der står skrevet i Apostlenes Gerninger.

Disciplene holdt alle i enighed fast ved bønnen, sammen med kvinderne og Jesu mor, Maria og hans brødre.

Dette er Guds ord.

A: Gud ske tak og lov.

1205. Derefter siger celebranten med udstrakte hænder:

Velsignet være Gud, vor Fader, du som giver os at mindes din Søns mysterier og lader os fejre dem i tro. Måtte han ved rosenkransbønnen komme os til hjælp, så vi sammen med Maria, Jesu mor, med hengivenhed bevarer Jesu glæder, liv, lidelser og herlighed i vore hjerter. Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

1206. Eller:

Velsignet være den, som tager denne rosenkrans i brug for at mindes vor Herres liv, død og opstandelse, og for at ære den hellige Jomfru Maria, Kristi og Kirkens mor.

I Faderens og Sønnens + og Helligåndens navn.

A: Amen.

—

1207. Under specielle forhold kan præsten eller diakonen bruge følgende korte bøn:

I Faderens og Sønnens + og Helligåndens navn.

A: Amen.